

עונתיות הרבייה של הדגה בחופי ישראל ובחינת פיזור הפאונה למרחב ובזמן

המלצות למסק דיג לשמירה מיטבית על הדגה ועל הטבע הימי

כתבה ועריכה - ד"ר ניר שטרן | ייעוץ ולויי מדעי - ד"ר מנחם גורן | היגי - אלון רוטשילד

כתבה ועריכה: ד"ר ניר שטרן
יעוץ וליווי מדעי: ד"ר מנחם גורן
היגיון: אלון רוטשילד
עיצוב: www.rotemdesign.com
צילום השער: ד"ר ניר שטרן
צילום הדגמים: עוז ריטנר

החברה להגנת הטבע

מלכ"ר, הארגון הסביבתי הגדול והוותיק בישראל, עמית בישראל של הארגונים הבינלאומיים IUCN ו-Birdlife International. החברה להגנת הטבע פועלת בכלים חינוכיים, תכנוניים, ציבוריים, מחקריים ומשפטיים לשימרה על המגוון הביולוגי של ישראל ועל נגישותו לציבור.

דגים באחריות: פרויקט הפועל מאז שנת 2012 להובלת ניהול בר קיימה של משאבי הטבע בים התיכון.

בצוות הפרויקט חברות אקוולוגים, מומחי דיג, כלכלנים, משבטנים, אשני דיאלוג ומומחי הסברה ותקשורת. הפרויקט, בהובלת החברה להגנת הטבע, פועל על בסיס ניתוח מחקרי וכלכלי, תוך שיתוף פעולה עם בעלי העניין. הפרויקט פועל לקידום רפורמה בניהול הדיג בים היכן כלי מדיניות וחקיקה ובמקביל פועל בשחח יחד עם דיבגים וחובבי ים.

תודות: לד"ר מנחם גורן, שבו רוטמן ודורון שולץ על הליווי המסור בתהליכי כתיבת העבודה; לכלל החוקרים שהלכו עמי את הנזוטים מחקריהם ותרמו מניסיונים: יערית לויוס, רוני-לי גלעד, ד"ר יונתן בלמקר, אורית פריד, איתי ואנ-ריין, רנאאל פיקהולץ, עדית ברש, ד"ר דני גולני, ד"ר דור אדליסט, ד"ר הדס לביננסקי, פרום' אלה גיליל, ד"ר יהושע שקד, ד"ר רותי יהל וייניב לוי. למשתתפי דיון ההתייעצויות בבית דין (20.1.16) שתרמו הערות חשובות ומוסילות.

תקציר מנהלים

מניצול מושכל של הדגה. עבודה זו נועדה לספק בסיס מידע לתמיכה בתקנות החדשות, ולהגדירה הנאותה של משק הדיג המוצע בהן.

במסגרת העבודה זו אופיינה עונתיות הרבייה של כל המינים המשחזרים לשיטות הדיג המקובלות, תוך מתן דגש על הבדלים האפשריים בין המינים השונים, שיטות הדיג ובתי הגידול העיקריים.

בנוסף לאפיון עונת הרבייה, נבדק גם פיזור המינים החשובים לדיג המכמורת בזמן ובמרחב, על מנת לבש המלצות להגנה על האוכלוסייה הצעריה של הדגה ואופטימיזציה של שלל הדיג העתידי. לבסוף, נבדק הקשר בין עונתיות הרבייה והפיזור המרחבי של הדגה המשחזרת, ובין פגיעה בערכי טבע מגנים האסורים לדיג, אשר נידוגים לעיתים קרובות כשל לוואי.

המלצות העונתיות המפורטות במסגרת העבודה זו מסודרות על פי מסדר קידמיות, כאשר בראש השבטה מלאה לכל שיטות הדיג לאורך אורך החודשים של עונת הרבייה, בין אפריל ליליאי, עם הגבלה נוספת במהלך חודש אוגוסט לציד דיג המכמורת בלבד (לטבות הגנה על גויס האוכלוסיות הצעריות של המינים המקוריים). אם יוחלט על אימוץ איסור עונתי קצר יותר, המלצתנו היא להשבת כל שיטות הדיג למעך שלושה חודשים, בין אפריל ליליאי, ולאסור באופן פרטני על דיג דקרים בחודש יולי.

במסגרת הערצת הפיזור המרחבי והומלץ להגביל את דיג המכמורת לעומק קרקעיית מינימלי של 40 מ' (כמפורט בתקנות הדיג שהוגשו לנכסת) ורחוקת רשותות ההקפה לימי ימי אחד מקו החוף (הגבלה שאינה מוצעת כיוון בתקנות הדיג שהוגשו לנכסת).

גם מדיניות שכנות לישראל מנהלות משק דיג הכוללת גבולות משמעותיות על הדיג בזמן ובמרחב.

ירוגש, כי העבודה זו עוסקת באופן ניולוגי הקיום של הדיג בים התיכון, ואינה עוסקת בפתרונות מדיניות נוספים כגון הצורך במצומצם ממשמעותי של צי המכמורת ודרוגו מערכ האכיפה הימי.⁽³⁾

ניהול מושכל של משק דיג הוא חינוי להבטחת הקיימות של משאב הדגה בים התיכון, המהווה בסיס לפונסת הדיגים, הנאת הדיגים החובבים, ושגשוגו של הטבע הימי.

לצורך עיצוב משק דיג מסודר, נדרש הבנה של דינמיקת החיים של המינים המשחזרים לחופי הים התיכון בחופי ישראל, בזמן ובמרחב. הבנת עונתיות הרבייה, וגיס האוכלוסיות הצעריות של המינים המשחזרים יחד עם פיזורם מרחב מאפרשת לתת המלצות מושכלות להגבלות דיג נדרשות.

בקובות היעדרו של משק דיג בר קיימת, הים התיכון לחופי ישראל מצוי במצב של דיג יתר.^(1,2)

דיג יתר גורם במקביל לפגעה במספר קטגוריות: הן בעריכים חקלאיים וככלכליים כגון פרנסת הדיגים המשחזרים (הכולל גם פגעה בפוטנציאל הענף לייצור ביומסת דגה איכוית) ושימוש הפנאי של הדיגים החובבים, והן בעריכים סביבתיים עקב הסבת נזק אקווריומי לדגה, לערכי טבע מגנים, ולבתי הגידול הימיים.

לצד ההכרה בגורמים נוספים המשנים את האקווריוגיה של הים התיכון (ובראשם שינויי אקלים ופלישות ביולוגיות), ובערך בתטרונות מדיניות נוספות (ובראשם כינון שמורות טבע ימיות נרחבות), עולה החורף בכינון משק דיג מתקדם, מתחייב גםאמנותישראל חתומה עליה.

המהלך המשמעותי ביותר העומד לדין כתע הוא עדכון תקנות הדיג הארוכיות, וקייעת "כללי משחק" חדשים בים התיכון – אשר יאפשרו את אישוש משאב הדגה, מזעור הנזק האקווריוגי, ושיקום התועלות הציבוריות החברתיות והגוזרות

1. מטרות העבודה

דגים צעירים של מינים מסחריים וצמחי של הלואוי המושלך. האמצעי להשגת יעד זה הינו ייצירת מגבלות מרחב ובזמן לשיטות הדיג השונות בבית הגידול החולי.

המלצות לסינרגיה בין ממשק דיג להגנה

על הטבע הימי: הערתת הקונופוליקטים בין פעילות דיג לבין שטירה על קבוצות חי רגניות ומוגנות מרחב ובזמן, על מנת לחבר בין ממשק הדיג לבין הגנה על ערכי טבע באופן סינרגטי. ●

.3

מטרת העל של עבודה זו הינה יצירת תשתיות מדעית שתשתמש כבסיס לניהול משק דיג בר-קיימא (Sustainable fishery). (5)

לחץ דיג אינטנסיבי לא מושך מסודר הביא פעמים רבים להידלדות משמעותית במשאבי טבע ימיים עד לנכדי קriseה מוחלטת של אוכולוסיות מסוימות (4) ופגיעה נלוות בפרנסת הדיגים (4).

היעדים הכלליים במסגרת ממשק דיג בר-קיימא הינם שטירה על כושר התחדשות הדגה תוך מעור של הלואוי לרוחות הדיגים ותשויות הדיג מצד האדם, ושטירה על ערכי טבע מוגנות ומזעור הנזק לבתי גידול ומערכות אקוולוגיות מצד הטבע. יהו תקון של ממשק דיג בר-קיימא מקנה חשיבות שווה בהשגת היעדים של שני הצדדים, קרי טובת האדם ושמירת הסביבה (6).

חשיבותו של דיג הוא פועלות ציד ולא חקלאות, ציד זה מנצל את תוצרת המערכת האקוולוגית, ולכן נסמך על תפקודו התקין.

שלוש מטרות עיקריות עמדן בפני כתיבת עבודה זו:

.1. **המלצות להשבתת דיג עונתית:** אפנון עונת הרבייה של מיני המטרה של הדיג. הגנה על מרבית המינים המסחריים הנמצאים בעונת הרבייה, למטרת מקרים אחוזי השרידות של צאצאי הדור הבא. האמצעי להשגת מטרה זו הינו תזמון אופטימלי של השבתת דיג עונתית אפקטיבית.

.2. **המלצות להגבות דיג מרחביות:** בחינת הפיזור המרחבי והעוני של המינים המסחריים בבית הגידול החולי. הגנה על

2. הקדמה

1. המידע הביאולוגי הדרוש לאפיון תהליכי רבייה של דגים

2.3.1 פיזור עונתי ומרקבי של כל הדגה המשחרית של בית הגידול החולי

1. פיזור עונתי: לאחר עונת הרבייה וזמן התפתחות הביצים, הדרגות הצעריות (לרוות) של הדגים מצטרפות לחברה הפלנקטונית שבעומדות המים ומתרפנות מרחב ובזמן (*Pelagic larval dispersal*). בתום השלב הילורי (*Recruitment*), עתיק בביית הגיוס לשلال הדיג (*Reproductive*), הגידול החולי, ומתבבא בפועל בשלה רב של דגיגים צעירים בני כחודש עד מספר חודשים, לרוב ללא ערך כלכלי⁽¹²⁾. את מועד הגיוס של המינים השונים ניתן לעיריך בעיקר ע"י בחינה ומדידה של שלל דוג המכילות (שיטות דוג לא סלקטיבית המאפשרת באחוז גבוה של דגיגים צעירים בשלל), והוא מרכיב חשוב בבאונו להעיריך את מידת ההשפעה של דיג בעונת הגיוס על שרידות הדור הבא של הדגים.

2.3.2 פיזור מרחבי: בנוסף לשלב העונתי, ישנה בבית הגידול החולי גם חלוקה מרחבית על פי גיל וגודל של האוכלוסיות השונות. ככל, במרבית המקרים ישנו יחס ישיר בין גודל/גיל הדג לבין העומק בו הוא נמצא. על פי יחס זה, הידוע בספרות כחוק Heincke, פרטיטים צעירים יימצאו בדרך כלל באזורי רדודים והוא מבטא, ככל הנראה, את זמינות המזון ולוחץ הטריפה השונה בכל עומק נתון⁽¹³⁾. ידע רציף ומהימן לגבי הפיזור המרחבי, ושימוש בו לצורך יצירת משק דיג, עשוי לסייע את הפגיעה באוכלוסיות הצעריות ובכך לשפר את הישראלות ואת העתם לבגרות מינית.

2.4 הרכב הדגה, בית הגידול שיטות הדיג הנפוצות

שלל הדיג הכללי לאורך חופי הים התיכון של ישראל מורכב בעיקרו מ-84 מיני דגים, שני מיני סרطנים ושלושה מיני רכיכות (התרמן וחוני מימי דוונינים). בנוסף, כתוצאה של דיג לא סלקטיבי ותפסים בחופי ישראל לעיתים גם מינים מוגנים כגון דגים מקובצת דגי שחוס ושלושת מיני צבי הים.

高昂的生物多样性使幼鱼在广泛的栖息地中广泛分布，直到它们成长为具有经济价值的成年鱼。因此，了解不同年龄和大小的鱼群对于评估渔业资源至关重要。这需要对繁殖高峰期进行定期监测，以及对幼鱼生长和存活率的研究。此外，了解不同物种的繁殖习性（如洄游行为）对于预测渔业资源的可持续利用也非常重要。

2. שימוש ב-ISI לקביעת עונת הרבייה

אחד המדדים החשובים והנפוצים לתיארוך עונת הרבייה של כל דין או אוכלוסייה הינו אינדקס הגונדו-סומטי (Goniadosomatic index - GSI) אשר הינו משקלו הרוחני של איבר הרבייה, להלן הගונדה, ביחס למשקל הגוף של הדג⁽⁹⁾.

ערך ה-GSI מעיד למעשה על מצב שלשות הגונדות בדגים והינו בעל טווח רחב הנע בין 0.2% ל-47% (כמעט מחצית משקל הדג הינו משקל הגונדה) בנקודת הצלופח האירופאי⁽⁹⁾. בנוסף, אינדקס זה מספק מידע חשוב לגבי טבעו של המחזור הרבייתי של מין או אוכלוסייה מסוימים. לדוגמה, במחקר שתיאר את עונת הרבייה של המסר המלכותי *Argyrosomus regius* רבייה קקרה במיוחד במהלך השתבטהה בשיא מזבחה של ערכיו ה-GSI הממצו לחודש אפריל⁽¹⁰⁾, לעומת זאת, שבלקלה הים-תיכונית *Merluccius merluccius* תוארה עונת רבייה מתמשכת שהתרbetaה בערכיו ISI גבוהים בין פברואר ליוני⁽¹¹⁾.

בנוסף לאפיון דפוס עונת הרבייה של מינו דגים ספציפיים, בעזרת שימוש במידד ה-GSI ניתן גם לערך אפיקון לכלול חברת הדגים מבית גידול מסוים או אשר נידוגים ע"י שיטות דיג מסוימות⁽⁸⁾.

שיטות הדיג הימי השונות בישראל מתפרשות על פני שלושה בתים גידול עיקריים:

(1) בית הגידול החולי ע"ג מדף היבשת – בו נפוצות בעיקר שיטות הדיג של ספינות המכמורת (Bottom trawl), מערך קרסים שוקע – "שאראך" (Bottom longlines) רשותות عمידה וזימרים (Gill nets), דיג חכות ספורטיבי מסירה.

(2) בית הגידול הסלעי – בו נפוצות רשותות סבכה (Trammel nets), רשותות זימרים, חכות ודיג רובים ספורטיבי.

(3) (Spearfishing) ובית הגידול הפלאי (עמודת המים) המכיל בעיקר את ספינות ההקפה (Purse seiners), דיג חכות ספורטיבי מסירה ומערך קרסים צף.

חשוב לציין כי על אף שישות הדיג השונות מכונות על פי רוב למיני מטרה שונים, ישנה חפיפה מסוימת בהוכב השלל, בהתאם לפיזור המינים בבית הגידול וציוויל הדיג בו משתמשים. ●

3. איסוף הנתונים

3.1 אפיון עונתיות הרבייה

הבדלים העיקריים בין עונת הרבייה של מינים מקומיים לבין מינים פולשים מכל הדגה המשחרית, כאשר בסיכון הנטווני הפאונה המקומית הכילה 55 מינים ואילו הפאונה הפולשת הכילה 13 מינים בלבד.

בית גידול עיקרי – על אף שמינים מסוימים

מנצחים לעתים כמו בית גידול במהלך חיותם, לכל מין הותאם בית גידול עיקרי בו הוא נמצא בחיו הבוגרים. פרט זה נועד לבחון את מידת השוני בשינוי עונת הרבייה בין בית הגידול העיקריים בחופי ישראל.
(1) בית הגידול החולי המיציג את החיה על גבי המצע הרך; (2) בית הגידול החופי פלאגי המציג את החיה בעמודות המים; (3) בית הגידול הסלעי המציג את חיה בסביבת הסלע, בין עם בתוכו או בתחום השונית הסלעית.

פרמטרים כלכליים – בשל השונות הגדולה, בחשיבותם המשמעותית של מין הדגה השוניים לכל מין הותאמו שני פרמטרים: (1) הערך הכלכלי לק"ג, אשר נקבע ע"פ סקר שוקיים שנעשה בעבר ומידע שהתקבל מדייגים (2) וசיקיותם בשלל, לכל פרט הותאמו שלושה מדרגים: גובה, בנויו ונמוך.

שיעור הדיג הרלוונטי לכל מין – גם כאן ישנים מקרים רבים בהם יש חhipפה בין סוג הדיג השונים, לכל מין הותאמו כל שיטות הדיג הרלוונטיות לו בדיג בישראל. שבע שיטות דיג שונות קוטלגו לטבות פרטורה זה, וחולקו לפי דיג מסחרי: (1) דיג המכמורת; (2) רשותה ההקפה; (3) מערך קרסים שוקע; (4) רשותות عمידה, זימם וסבכה, – ולפי דיג ספורטיבי / חובבני: (5) חכות מסירה; (6) דיג רובים באצלילה; (7) ודיג חכות מהחרף.

סיווג זה התאפשר בזכות בדיקות שנערכו מול דייגים ומול הנתונים שפורסמו בעבודות המאסטר של שטרן (2010)

עונת הרבייה של המינים הנבדקים אופיינה על בסיס נתוני GSI והידועים מהספרות המדעית. לזכור כך, ביצוע חיפוש עמוק עם מיקוד למחקרים עדכניים ככל האפשר אשר התרחשו בגן הלבנט, הכוון את חופה של ישראל.

במקרים בהם הנתונים היחידים שהיו זמינים נלקחו מאזור מרוחק גיאוגרפית מישראל, הושווთה עונת הרבייה של מינים קרובים טקסונומית ככל האפשר, מהאזור הרחוק לאגן הלבנט ובוצעה התאמת לנתחים המרוחקים.

מתוך 84 מינים משחררים לדיג הישראלי, 68 נמצאו מתאימים לנתח הנותנים בעובדה זו, ייחד עם שני המינים של צבי הים אשר נתפסים כשלל לוואי.

14 המינים החסרים נותרו מחוץ לנתחה בשלוש סיבות: (1) שמונה מיני דגי שחוס, אשר הוכח במחקרם מדיעים כי הם מתרבים לאורך כל השנה ללא תלות בעונות ריביה מובהקת; (2) שלושה מינים פלאגיים ממperfחtes הקוליסיטים (מינים שונים של הסוג טונה), אשר לא נמצאה עדות מדעיתחות לכך בתרביהם במרחבי חופי מדינת ישראל ו-(3) שלושה מיני דגי גורם אשר לא נעשה שם מחקר לגביהם עונת הרבייה שלהם עד כתיבת עובדה זו.

כל מין שנבדק הותאמו הפרמטרים הבאים:

- שם המין ו纠וק טקסונומי – נלקח**
המידע הטקסונומי העדכני ביותר.
- מוצא המין –** אם המין מקומי לים תיכון
ממוצא אטלנטי או מין פולש מוצא אינדו-פסיפי. פרט זה נועד לבחון את

יחס שווה למינים אשר נמצאים בהתחלה,

בשיאו או בסוף עונת הרבייה. בהמשך הבדיקה, על מנת למקד את האציג הננתוניים לזמן שייאענות הרבייה של כל מין, חיתוכי הננתוניים נעשו ע"י שימוש בחודש בו נצפה בפתרונות ערך ה-GSI המקסימלי לכל מין.

ביבליוגרפיה – המקור המדעי ממנו

נקחו נתונים הרבייה. פרמטר זה מורכב משם המאמר, התאריך בו נעשה ומיוקמו הגיאוגרפי של המחקר. בסיכום של המידע הגיאוגרפי שנאסף, כ- 79% מהנתוניים נאספו מהאגן הלבנוני ואילו רק 21% מאזורים אחרים (איור 1א). לאחר ופרמטר טמפרטורת המים המשתנה לאורך השנים עלול היה להוות מכשול בניתוח הנתוניים, נבחרו המאמרים העדכניים ביותר לצורך ביצוע ההשוואות. בוחיתוך הנתוניים שנאספו על פי השנים בהם בוצעו המחקרים, כ- 80% מהם נעשו מתחילת שנות 2000 ועד היום, כאשר החוקר דיסון ביזון שנסכל בנתוניים דיוו של בן-טובייה משנת 1957 (איור 1ב').

כל הנתוניים נאספו לובלאות מסכימות (נספחים ב'-ה') מהם נגזרו חתכים

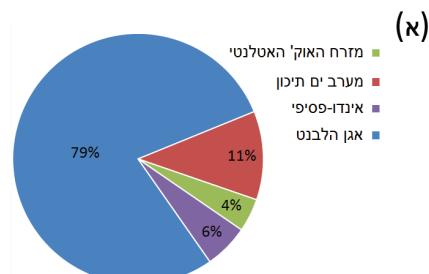
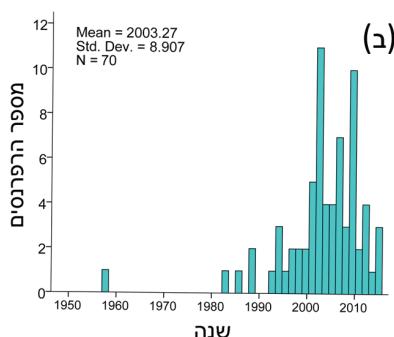
וגלעד (2011), בדו"ח של אדליסט ושפnier (2015) עברו משרד האוצר – מנהל התכנון ובדו"ח של פיקוחולץ וברש (2013) עברו רשות הטבע והגנים⁽¹⁴⁻¹⁶⁾. שיטת הדיג אשר מעלה בשלל את מרבית המינים הינה דיג רשתות עמידה וזימרים (דיג מסחרי),

עם 60 מיון מטרה. שיטת הדיג עם המספר המינימלי של מינים בשלל חכות בסירה (דיג ספורטיבי) עם 17 מינים.

עונת הרבייה – פרמטר זה נקבע על

פי מzd-GSI שלוקח מתוך סקר ספרותי מקיף וחולק לשישה שלבים: (1) התחלת הרבייה: החודש הראשון בו נצפית עליה ב-GSI, קרי עליה במשקל הגונדות היחס; (2) שייא הרבייה: החודש בו מzd-GSI נמצא בערך הגובה ביוטר שנמדד; (3) סיום הרבייה: החודש בו ערך GSI צונח לרמה הנמוכה ביותר.

לצורך הערכה ראשונית של התפלגות הרבייה בקרב המינים המסתరים, נספרו כל המינים הנמצאים בעונת הרבייה עבר כל חודש נתון. חישוב כללי זה נעשה ללא תלות בשלב הרבייה בו נמצא כל מין, ונתן

איור 1: פילוח הרפרנסים מהפתרונות המדעית לטובות ניתוח הנתוניים בעבודה זו. (א) פילוח ע"פ אזורים גיאוגרפיים בהם נעשו המחקרים. (ב) פילוח ע"פ השנים בהם בוצעו המחקרים.

שונים לכל פרט או שימוש בתוכנת
הסטטיסטיקה SPSS, v.22.

3.2 פיזור עונתי ומרחבי של המינימים המשחררים

בבית הגידול החולי – חלק זה בעבודה נגזר מתוך מסד הנתונים המקורי שנאסף בין השנים 2008–2012 לטובות[U] בעבודת המאסטר של שטרן (2010) ולויוט (2012) מהמחלקה לזואולוגיה, אוניברסיטת תל אביב^{(18),(14)}. הנתונים בהם השתמשתי לאלאזות בחקלאק היה מודיעין של אורך הדגים (במ"מ) שנעשה למינים החשובים ביותר לדיג המכמורת, היא שיטת הדיג העיקרית בבית הגידול החולי. לצורך בחינת המובהקות הסטטיסטית של נתוני רציפים אלו בוצעו מספר מבחנים רלוונטיים בעזרת התוכנה SPSS, v.22.

3.2.1 עיתוי תאריכי הגiros של הדגים

לשלה – פיזור אורך הכללי של ארבעה מיני מפוח לדיג המכמורת נבדק ע"פ תאריך הדגימה. לצורך בדיקה זו יצורתי היסטוגרמות פרטניות לכל מין, חמוראות את שכיחות האורכים שנמדדוו בכל אחד מהדיגומים ומסודרות כרונולוגית ע"פ תאריך הדיגום.

3.2.2 פיזור מרוחבי של הפרטים – בתוך מרחב

בית הגידול החולי, העומקים שנבדקו הם 40, 40, 60, 80, 100–120 מ'. מתוך הנתונים שנאספו נבחנו היחס של גודל הפרטים באוכלוסייה מול העומק הנוכחי, לתשעה מינים בעלי חשיבות גבוהה לשילול דיג המכמורת. דגש מיוחד ניתן לגודל המינימלי המותר לדיג ע"פ תקנות הדיג של משרד החקלאות (ק"ת תשנ"ח, סעיף 18).

3.3 נתוני עבר קבוצות萩י והרגשות לדיג

ו��כי הטבע המוגנים – נתוני הרבייה עבר קבוצות אלו המכילות את מיני הדקרים הרגשיים לדיג, הלווטסטרה כפן גושמני, ושני מיני צבי הים הנפוצים בחופי ישראל, נלקחו מתוך עבודות מחקר מדיעות מפורשות, בהתאם^(19–21).

4. תוצאות

4.1 אפיון עונתיות הרבייה

החודש בו נמצאו מרבית המינים בשיא עונת הרבייה שליהם הינו חדש יולי עם 15 מינים, לעומת שנותיו, חדשים ינואר ואוקטובר אשר הובילו כל אחד רק מין אחד הנמצא בשיא הרבייה ([איור 2ב](#)).

4.1.3 חיתוך על פי שיטות הדיג הנפוצות – גם

בחיתוך זה, על אף שוני מסוים בין שיטות הדיג השונות, נצפו במהלך החודשים אפריל – يولי מרבית המינים הנמצאים בשיא עונת הרבייה ([איור 3](#)).

4.1.4 חישוב ע"פ פרמטרים כלכליים של ערך

לק"ג ושיחות בשלל – החודשים בהם נצפו שיאי הרבייה עבור הדגים בעלי הערך הכלכלי לק"ג הגבוה ביותר היינו يولי (עם שבעה מינים), אפריל ומאי (עם חמישה מינים כל אחד), יוני (עם ארבעה מינים). החודשים בהם נצפו שיאי הרבייה עבור הדגים בעלי השכיחות הגבוהה ביותר בשלל הדיג היו יוני (עם תשעה מינים), מאי (עם שישה מינים), ווולי (עם ארבעה מינים) ([איור 4](#)).

4.1.5 חיתוך על פי בית הגידול – בית הגידול

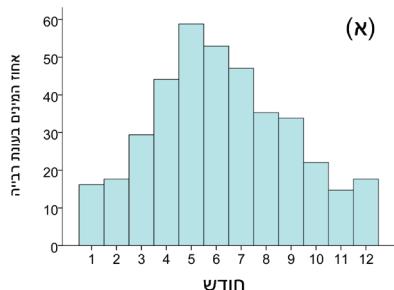
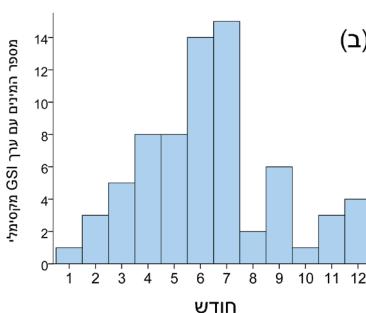
החוליה הראה ערך שיא של חמישה מינים בחודש يولוי, וארכעה מינימלית בחודשים מרץ ואפריל; בית הגידול הפליאגי-חופי הראה ערכים מקסימליים של מינים הנמצאים בשיא עונת הרבייה בחודשים מאי עד يولוי, עם ארבעה, שישה, וחמשה מינים,

4.1.1 סיכום כללי – על פי מסד הנתונים שייצרתי לצורך כתיבת עבודת דזהה זו, נראה כי טוח החודשים

בנוסף ליותר מרבית המינים המשוחרים בעונת רבייה הוא אפריל עד يولוי, עם 78.5% מכלל המינים הנבדקים. ערכיהם גבוהים ונוספים של אחוזי רבייה נצפו בתקופה אפריל עד יוני, עם 74.2%; מאי עד يولוי – 74.2%; אפריל ומאי – 62.8%; ומאי יוני – 70%. כדי שניתן לראות בפילוחים השווים המתוארים בהמשך, טוח החודשים זה שמר על ערכיהם גבוהים באופן עקבי, ללא תלות בפרמטרים כלכליים, שיטת הדיג, בית הגידול או המוצא הביו-גיאוגרפי של מין הדג הנבדק.

4.1.2 חישוב של ערך המקסימלי הנצפה של GSI

ה אחוז המקסימלי של מינים המתוארים (בשלב כלשהו של עונת הרבייה שלהם) בחודש מסויים נצם בחודש מאי, עם 58.8% מכלל המינים שנבדקו. מדובר, חדש ונכבר נמצוא עם הערך המינימלי של 14.7% 11 מינים בשילוב רבייה ([איור 2א](#)).

איור 2: עונתיות הרבייה בקרב 68 המינים המשוחרים לכל שיטות הדיג בחוות ישראל, נקבע ע"פ מדד ה-GSI.
(א) אחוז המינים הנמצאים בתהילך רבייה בכל חודש נתון (ב) מספר המינים בעלי ערך GSI מаксימלי בכל חודש נתון

4.2 פיזור עונתי ומרחבוי של המינים המsectorיים בבית הגידול החולי

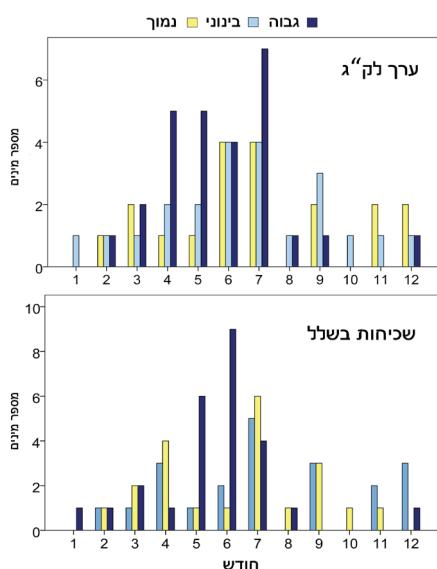
4.2.1 עונת הגיוס בביית הגידול החולי – התוצאות

הראו בצורה עקבית חלוקה לשתי עונות גיוס סמכות, בהתאם לעונת הרבייה. עונת הגיוס הראשונה שניצבה שייכת למיני הדגים המקומיים אשר מתurbים במהלך האביב והتابססה בעובדה זו ע"פ נתוני שאנפסו לגובוס גלייל ולורדייט שושנויות^{22,15}. על פי נתוני המדידות של מיניהם אללו, האוכלוסייה הצעירה שעלה בששל, קרי תוצרי הגיוס, נצפתה לראשונה במהלך החדש יולי⁷, כשלושה חודשים לאחר עונת הרבייה (אייר 7). עונת הגיוס השנייה שייכת למיני הדגים הפלולשים אשר מתurbים במהלך חדש הקיץ והتابססה בעובדה זו ע"פ נתוני שאנפסו לאופון

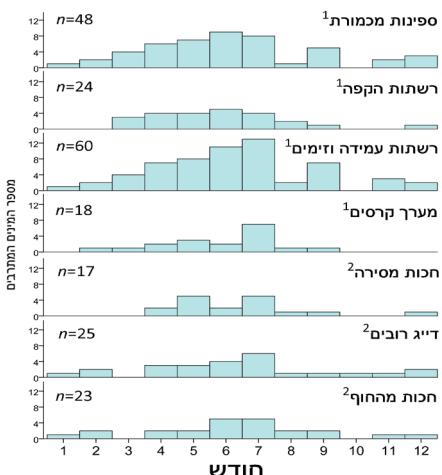
בהתאמאה; בית הגידול הימי הראה ערכיהם מקסימליים עברו חיתוך זה בחודשים יוני ו يول, עם ארבעה וחמשה מיניהם, בהתאם לאייר (5).

4.1.6 חיתוך עברו מוצא ביו-גיאוגרפי של המין

תוצאות הבדיקה הראו כי בחודשים יוני ו يول, הם החודשים בהם נמצא מוצא מקומי, עם מספר המינים המתרבים ממצא מקומי, עם 15 ו 12 מיניהם, בהתאם. לעומת זאת, בדיקות המינים הפלולשים הראתה שלושה מינים בשיא הרבייה בכל אחד מהחודשים מיי יוני ו يول (אייר 6). חשוב לציין כי מכח וביולוגיית הרבייה של שלושה מהמינים הפלולשים עדין לא נקרה באגן הלבוס, הנזונים שנאנספו הגיעו מאוכלוסיות המקור שלהם, קרי האוקיאנוס היהודי.

אייר 4: התפלגות מספר המינים המsectorיים בחופי ישראל אשר מצויים בשיא עונת הרבייה (ערק GS1 מקסימלי) כל חודש ונתון, ע"פ שלוש קטגוריות עצמה ושני פרמטרים – ערק ל'ג ושותחות בששל

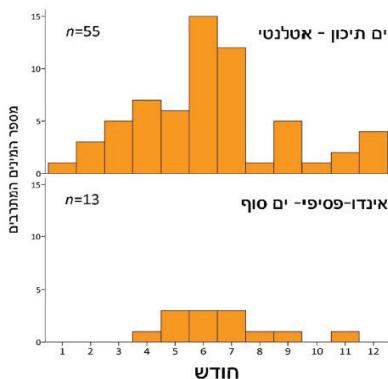

אייר 3: התפלגות מספר מיני הדג המsectorיים בשיטות הדיג העיקריים בחופי ישראל אשר מצויים בשיא עונת הרבייה (ערק GS1 מקסימלי), לכל חודש ונתון.

ח = מספר המינים העיקריים עברו כל שיטת דיג.

1 = דיג מסחרי; 2 = דיג ספורטיבי/חובני.

הורדית השושנית *Pagellus erythrinus* למשל, נصفה ערך שייאבו 79.9% מהפרטים שנמדדו מהדגימות בעומק 20 מ' הוי מתחת לאורם המינימלי המותר לדיג, הוא 11 ס"מ. בונסח, שמי מינימלי אשר נידוגים (בשלבי חיים שונים) על ידי כמה שיטות דיג ("השפעות צולבות"), הספרוס המצוי *Pagrus caeruleostictus* והсерיל האטלנטי *Seriola dumerilli* הראו כי הפרטים שעולים בשילוב המכירות הינם קטנים באופן משמעותי מהגודל הממוצע של המין והגודל המותר לדיג. לסייע חלק זה, הנתונים מראים בזורה חד-משמעית כי העומק הרדוד של ה-20 מ' אינו מכיל שלל דיג גודל, קרי בגור, וכי האוכולוסייה הבוגרת של מרבית המינים החשובים לדיג המכירות מתרכזים בעיקר בחגורת העומק של 80-40 מ'.

אייר 6: התפלגות מספר מנתי הדיג המsectorיים ע"פ מוצאי ביוגיאוגרפיה בחופי ישראל אשר נמצאים בשיא עונת הרבייה (ערך GS1 מקסימלי), לכל חודש נתון.

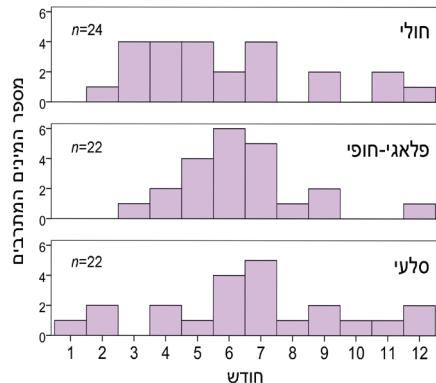
ח = מספר המינים העיקריים עבורי כל מזואן

זהוב-פס וניימי דו-ימי^(23,15). נתונים התפלגות האורכים הראו כי האוכולוסיות של מינים אלו מתגויות לשילוב המכירות במהלך חודש נובמבר, כאשר כרבעה חודשים לאחר שייאוונת הרבייה (אייר 8).

4.2.2 פיזור מרחבית בקרב המינים החשובים

לDIG המכירות – בחלק זה של העבודה נצפו מגמות עקבניות של פיזור הגילאים של המינים בחגורות העומק השונות בבית הגידול שלהם. מהן בדיקה שנעשתה לתשעה מינים חשובים לדיג המכירות בבית גידול זה, שמונה המינים יחס ישן מובהק סטטיסטי בין גודל הדיג לעומק הקרקעית. מנתוני המדידות נראה כי בעומק הרדוד שנבדק, 20 מ', נמדד או האחוזים הגבוהים ביותר של פרטיהם הנמצאים מתחת לגודל המינימלי המותר לדיג, קרי האוכולוסייה הצערת חשיבות כלכלית אשר מושלתכט ככללו ווואי. מידע פרטני ואזרוטים לכל המינים שנבדקו ניתן לראות בנספח א'.

מהון המדידות שנעשו ל-6,255 פרטיהם של

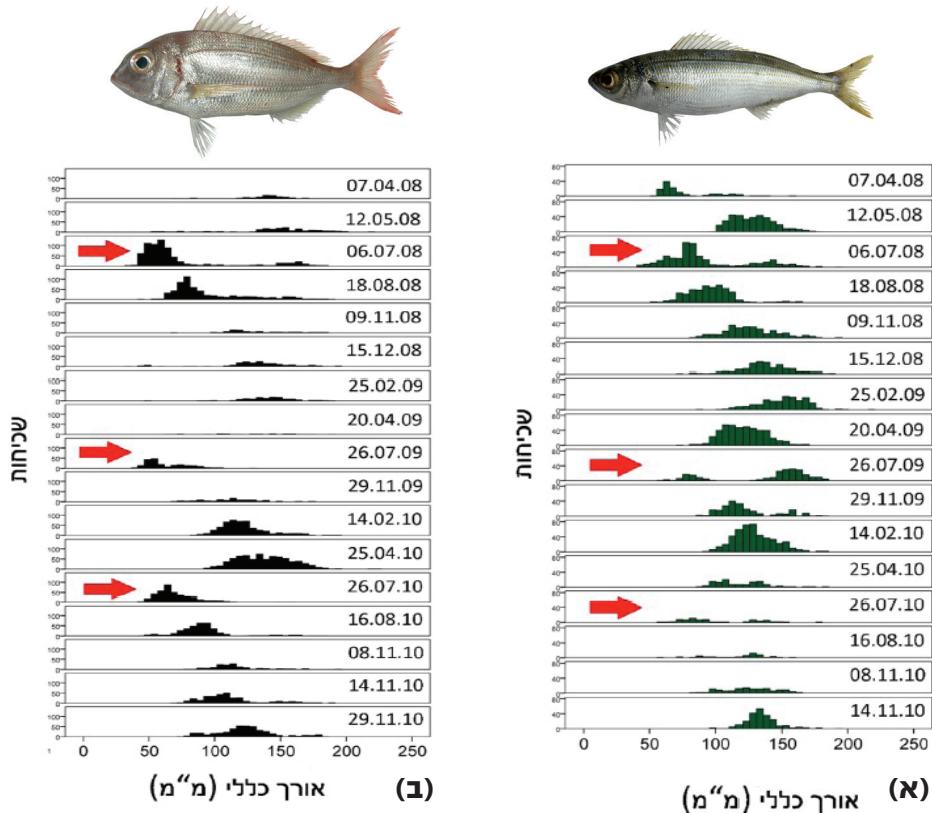

אייר 5: התפלגות מספר מנתי הדיג המsectorיים בשלושת בית הגידול העיקריים בחופי ישראל אשר נמצאים בשיא עונת הרבייה (ערך GS1 מקסימלי), לכל חודש נתון.

ח = מספר המינים העיקריים עבורי כל בית גידול

אישי, 2016). בנוסח, ע"פ נתוני שנאספו ע"ז. אדליסט (מידע אישי, 2009) נראתה כי שלל המכמורת של מין זה נאסר בעיקר מהקרקע והחוליות שבעמוקים 40–20 מ'.

4.2.3 דיג החסילוניים (שרימפס) – שלל דיג החסילוניים בישראל הינו כמעט בלעדי לחלוותן לספינות המכמורת בבית הגידול החולי ומתבסס בעיקרו על מין אחד פולש ממוצא אינדו-פסיפי, *Marsupaeneus japonicus*. חסילון פולש זה הינו מין אופורטונייסטי, המשגשג באזורי מופרעים כמו מרחבי החרישה של ספינות המכמורת (ב. גליל, מידע

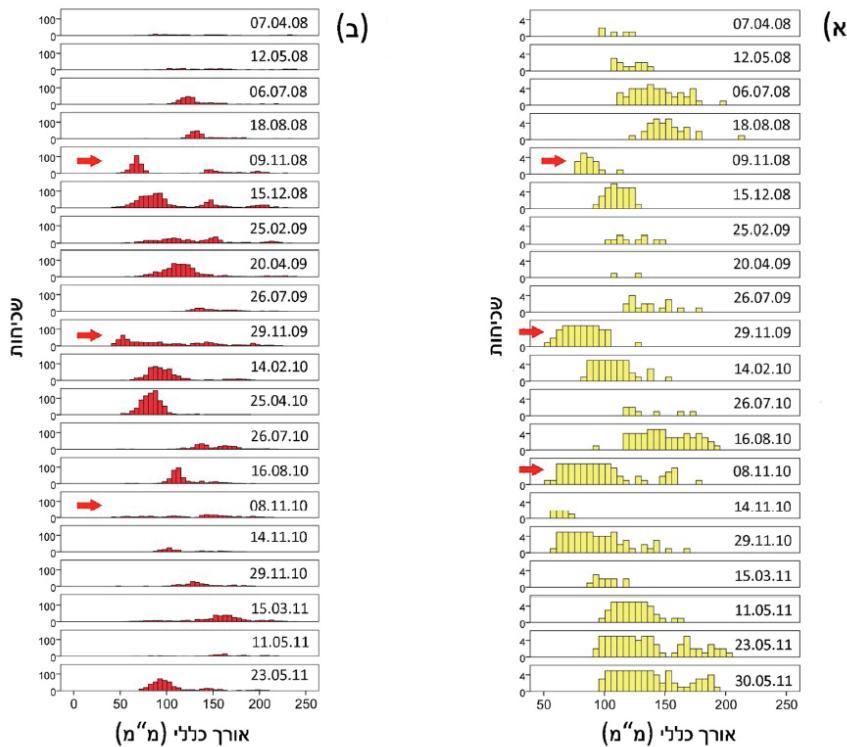
אייר 7: התפלגות אורך הגוף של (א) גובוס גליילי *Boops boops* ו-(ב) רודית שוננית *Pagellus erythrinus* לכל אחד מתאריכי הדיגום, ע"פ סדר כרונולוגי. החיצים האדומים מצביעים על תאריך הדיגום בו הותוסף לשכל קבוצת הגוף הגדולה, כלומר עונת הגיוס

זאת, דיווחים של דיגים מהשנים האחרונות מעידים על הקדמה מסוימת של עונת הרבייה במינימום אלה, כאשר התקבצויות רבייה נצפו לעיתים החל כבר ממועד מרץ (יתכן שבגלל תגובהם לשינויי אקלים). הבדלים משמעותיים אלו בתרורן עונת הרבייה מחיברים משנה זהירותם בבואנו להган על קבוצה רגישה זו לדיג.

4.3 משק דיג וסינרגיה עם שמרות טבע

4.3.1 משפחת הדקרים כמו דגל לדיגים

ולשנית טבע – ע"פ עבודת המאסטר של אהרוןוב נראה כי לשושנת מיין הדקרים החשובים לדיג בישראל בית הגידול הימי, *Mycteroptera rubra*, *Epinephelus marginatus* ו-*Epinephelus costae*, *Epinephelus costae*⁽¹⁹⁾, ועוד עם הרבייה הנמשכת ממאי עד אוגוסט⁽¹⁹⁾. יחד עם

אייר 8: התפלגות אורכי הגוף של (א) אופון זהוב-פס *Upeneus moluccensis* (2) ומי דו-ימי *Nemipterus randalli* (2) נימוי זוחב-פס (ע"פ סדר הכרונולוגי). החיצים האדומים מצביעים על תאריך הדיגים בו התווסףו לשיל קבוצת לכל אחד מתאריכי הדיגים, ע"פ סדר הכרונולוגי. החיצים האדומים מצביעים על תאריך הדיגים בו התווסףו לשיל קבוצת הגודל הצעריה, ככלומר עונת הגאות

4.4.2 הקשר בין משק דיג ושמירה על ערכי טבע מוגנים

דגי שחוס – כל דגי השחוס הינם ערכי טבע מוגנים האסורים לדיג (אכרזות ערכיו טבע מוגנים, רשות הטבע והגנים, 2005). אכרזה זו נקבעה נוכח הגעת דגי השחוס לבורות מיניות בגיל מתקדם, קצב רבייה נמוך וחיסכונות אקולוגית גבוהה במאגר המזון כטורי פל בסביבה הימית. יחד עם זאת, מספר מני דגי שחוס, ובראשם הגיטרן המובהק *Rhinobatos rhinobatos* נמצאים תחת איום מתמשך של דיג לא חוקי, בין אם סלקטיבי או לא. ע"פ מחקר שנעשה בחופי הים תיכון של מצרים, עונת ההשרצה של הגיטרן המובהק באגן הלבנט מגיעה לשיאה בחודש يولוי ונמשכת עד ספטמבר⁽²⁴⁾. בנוסף, רוב הדיג הלא-חוקי של מין זה בישראל, המתמקים לעיתים בצורה סלקטיבית ע"י שימוש ברשותות דיג מותאמות, מתרחש בין מאי לאוגוסט (מידע אישי, ע. ברש, 2016). בתקופה זו, הגיטרן המובהק רגיש במיוחד לדיג, ככל הנראה עקב הגעת הנקבות להובת החוו על מנת להשריר.

צבים הים – בחוף הים תיכון הישראלי נפוצים שלושה מיני צבים: צב הים הירוק *Caretta caretta*, צב הים הגלדי הנדרי יותר, *Dermochelys coriacea*, וצב העונת הרבייה של שני המינים העיקריים, צב הים החום וצב הים הירוק, נמשכת בין פברואר למאי ועונת הטטלה בין מאי לאוגוסט⁽²⁵⁾. מעקב רציף אחר שני מינים אלו הראה תיעוד שייא של פרטיהם מתיים הנשטים לחופי ישראל במהלך החודשים יוני يولוי, ככל הנראה כתוצאה מפגיעה ע"י דיג לא סלקטיבי. שיטות הדיג הקטלניות לצבי הים הינם ספינות המכמורת, מערכת חוכות שוקע ורשתות העמידה. בנוסף, בעקבות מחקר של צבים נושאי משדר נעשה ע"י רשות הטבע והגנים נראה כי צבי הים מנצלים ושותים בעיקר באזורי העומק הרדוד של עד 35 מ' (מידע אישי, י. שקד, 2015). ●

5. סיכום והמלצות

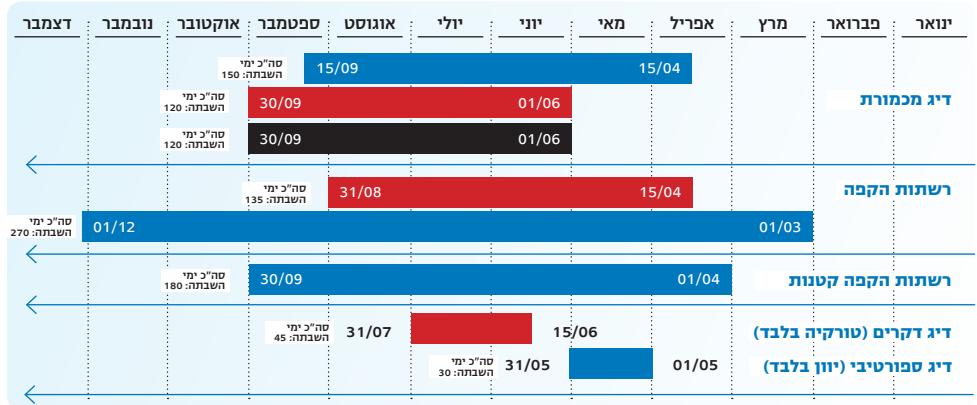
מפני שיטות דג לא-סלקטיביות. בטורקיה, דג המכמורת מוגבל לעומק מינימלי לגרירת הרשותות על פי טופוגרפיה החוף המשתנה בין כל אזור, ודיג רשותות החקפה מוגבל לעומק 24 מ' ברוב שטחי המדינה, למעט אזורים מסוימים בהם יש החרגה עד לעומק של 11 מ' (אגף הדיג הטורקי, 2012). ביוון, דיג המכמורת מוגבל למיל וחצי מקו החוף, ודיג רשותות החקפה ל-30 מ' עומק מינימלי, או 300 מ' מקו החוף⁽²⁶⁾.

יש לציין כי על פי הידוע לנו, לא מקובל במדינות אלה לפצות את הדיגים באופן ישיר על ההgelנות העונתית והרחביות במסגרת ממשק.

קיימים לעיתונים פיצוי עיקרי ממעט המדינה, במסגרת סובסידיות על הדלק או על הצד.

בעקבות הממצאים שעלו בעבודה זו, נראה כי ישנו צורך הכרחי במימוש ממשק דג בר-קיימא בחופי הים תיכון של ישראל. לミニ המטרה של תעשיית הדיג יש עונתיות רבה ברורה, ונראה כי גנבה נאותה על התקופה ורישה זו עשויה לשפר משמעותית את הישראלים הפרטניים המתרכבים יחד עם התפתחות הדור הצער.

למרבית מדינות אגן הלבנט השכנות כבר קיימים ממשק דג שזכה, בהתאם לעונתיות הרביה, ולטופוגרפיה החוף הרלוונטי. דיג המכמורת, למשל, מושבת לחלוstein במשך 120 ימים במצרים ויוון 1 – 150 ימים בטורקיה בחודשי האביב והקיץ. בנסך לשפניות המכמורת, שיטות דיג אחרות במדינות הלבנט גם כן נתונות תחת הגבלות ממשק הדיג, מכפרות באזור 9. במקביל להgelנות עונתיות, ממשק הדיג במדינות הלבנט כוללים גם הgelנות מרחביות, על מנת לשמור על האזוריים הרדודים המשמשים לרבייה במרבית המינים

אייר 9: מפרט השבתות הדיג במדינות שכנות לבנון, עדכני ל-2015

בהתאם לממצאי עבודה זו, ובהתיחס להמלצות קומdotot וŁemashkiDig מדיניות שכנות, להלן המלצות לייצור משק דיג בר-קיימת בחופי הים תיכון של מדינת ישראל על פי הנושאים השונים, ללא סדר החשיבות:

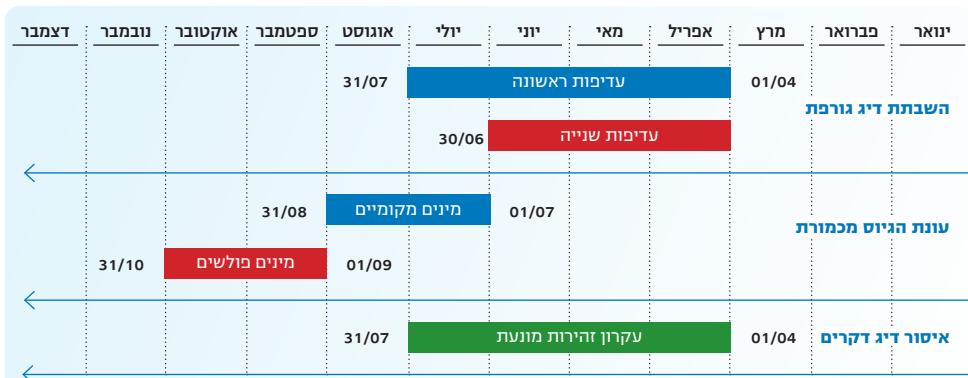
בנוסח, ניתן סיכום גרפי של ההמלצות העונתיות **באיור 10.**

הסבר	עונת הרבייה
<p>78.5% מכלל המינים המשוחרים מתרבים בתקופה אפריל-יולי, לרבות המינים הריניים לדיג משפחחת הדקרים וערבי טבע מוגנים כגון דגי הסחוס וצבי הים.</p> <p>הכללת חודש אפריל במסגרת חודשי השבתה הכריתת למשק, לאחר ובחודש זה ניתן להבטיח את האצתת הרבייה של 15 מינים מוצא מקומי המתרבים בסוף החורף, ביניהם שישה מינים משפחחת הספרוסיים. בנוסח, כך גם תיווצר תקופת חיז' אשר תמנוע לחץ דיג מגודל, הצפוי להתறחש בטרם כניסה השבתה לתוךף ועלול לגודל את תהיליך הרבייה כבר בראשיתם.</p> <p>המשךת חודש יולי אפשרית (כחולה בקבידות שנייה) לאחר וחילק מהמינים המתרבים בחודש זה הם דגי הסחוס אשר גם כקה אסורים לדיג, וחילק אחר שייר למינים פולשים אשר נמצאים בתחלית עונת הרבייה ויכולו לקבל הגנה בבית הגידול החולי עקב השבתה דיג המכמורת לטובת גויס המינים המקומיים (כמפורט בהמשך).</p>	<p>המצאות עבודה זו מציעות על עונות רבייה עיקריות, המתחילה עם התחלתם מי הים באפריל ונמשכת עד לקיץ בחודש יולי (120 יום).</p> <p>להלן שתי קידימות להגנה על עונת הרבייה: השבתת דיג גורפת לכל העונה המפורטת לעיל (אפריל-יולי).</p> <p>השבתת דיג גורפת לשולש שנים – אפריל עד יוני (90 יום).</p> <p>השבתת הדיג המוצעת הינה גורפת לכל שיטות הדיג. מהלך זה מאפשר הגנה מרבית על הפאונה המתרבה, יישר את הלגיטימציה הציבורית ויקל על האכיפה.</p> <p>חלק מהמצאה, השבתת דיג המכמורת לכל עומקי הגרירה תמצמצם את הפגיעה במינים המתרבים בביון הנידול החולי בימים עמוקים, כדוגמת המולית האדומה.</p> <p>בנוסח, השבתת דיג רשותת הקפה בעונת הרבייה תצמצם ממשמעותית את הפגיעה במינים המטרה של שיטת דיג זו, המתרבים בחלק העליון של עמודת המים, ללא קשר לעומק הקרקעית הנanton.</p>

הסביר	גiros הדגניים לבית הגידול החולי – מצט רך
<p>בחודשי הקיץ הללו מתרחש גיוס של דגיגים קטנים ממקום מוצא מקומי, חסרי ערך כלכלי בغالן גדולם, לדיג המכמורת וכתוצאה מכך כמות שלל הלואוי עולה בצורה ניכרת.</p> <p>השבחת המכמורת בתקופה זו עשויה להעלות בצורה משמעותית את השרידות של הדור הנוכחי לטבות איכות וכמות השלול העתידי בעונת הדיג. שרידות גבואה יותר עשויה גם להגדיל את אחוז האוכלוסייה המגיעה לבגרות מינית.</p> <p>בנוסף, השבחת דיג המכמורת בעונה זו תמצער את הבנייה הלא-מכוונת בעיר טבע מוגנים הנמצאים בעונת הרבייה (הגיטרן המובהק) ועונת ההטלה (צבי הים).</p>	<p>בעקבות נתוני התפלגות האורכים שהוצעו בעובדה זו, נצפתה עונת גiros המכיבת השבתה מלאה של דיג המכמורת גם בחודשי הקיץ – يولאי ואוגוסט (60 ימים).</p>

הסביר	הגבלות מרוחיות
<p>ע"פ התפלגות האורכים שחושבו לבית הגידול החולי, נصفה כי בקרקעית הרדוודת מ-40 מ', נמצאים רוב הפרטים העצירים וכי שלל הלואוי, המורכב גם ממינים פולשים חסרי ערך כלכלי, גדול בצורה ניכרת. יתרה מכך, חריש המכמורת אינטנסיבי במים הרדוודים מאפשר התפרצויות והתבססות של מינים פולשים אופורטוניסטיים השוכנים בעומקם אלו כגון השפמית הארסית ושפיר החוט.</p> <p>בנוסף, הגבלת המכמורת בעומקם הרדוודים תשפר גם את הגנה על דיג לא סלקטיבי של צבי הים, המנצלים בעיקר את רציפות החוף עד עומק 35 מ'.</p>	<p>דיג המכמורת – הגבלת שיטת דיג זו לעומק קרקעית מינימלי של 40 מ' לאורך כל השנה.</p>

הסביר	הגבלות מרוחניות
<p>מיון המטרה המקוריים של שיטת דיג זו בעלי אורך חיים פלאגי הנמצאים בעמודת המים עם אסוציאציה נמוכה יחסית לקרקעית. ללא הגבלה מרוחבית זו, רשותת הנקפה נפרשות כוון בעומקם רדודים עד אפסים ומעלה של של מינימום בניטים בעלי זיקה לקרקעית, אשר לא בהכרח נשאים בערך מסוימי. בנוסף, רשותת הנקפה הינה בעלות גודל עין קטן במיוחד ולכן עלולות לפגוע בדגיגים צעירים המתרכזים בעומקם רדודים.</p> <p>בנוסף, פרישת הרשותות במים רדודים עלולה להשיב נזק רב לקרקעית עצמה, בין אם חולית או סלעית. קביעות הגבלה לפי מרחק מהחוף ולא לפני עומק נועדה להקל על הדיגים ועל הפקחים בעזרת מגבלה פיזית ברורה וקליה למדייה.</p>	<p>דיג רשותות הנקפה – הרחקת ספינות רשותות הנקפה לכמיהיל ימי אחד מקו החוף לאורך כל השנה.</p>

איור 10: סיכום גרפי של המלצות המוצעות במסגרת עבודה זו לניהול ממושך דיג במרחב הזמן.

רשימת ספרות

- demersal fish species in the north Aegean Sea. *Journal of Natural History*, 42(5):673-686.
- [14] Stern N (2010) The impact of invasive species on the soft bottom fish communities in the eastern Mediterranean [MSc. dissertation]. Tel Aviv University.
- [15] Gilad RL (2011). Resource utilization by Indigenouse and Migrant fish species in the Eastern Mediterranean [MSc. dissertation]. Tel Aviv University.
- [16] פיקולוץ נונאל, ברש עדן (2013) סיכום סקר דייגים: שמותר אכיב ובעכו. ירושלים: רשות הטבע והגנים.
- [17] Ben-Tuvia A (1957) *Scomber japonicus* Houyhun of the coast of Israel. התנהנת לחקר הדיג היהודי...
- [18] Levitt Y (2012) The impact of depth gradient on the status of alien species along the Mediterranean Sea coast of Israel [MSc. dissertation]. Tel Aviv University.
- [19] Aharonov A (2001) Comparative study of the ecology of three groupers (Epinephelinae, Serranidae) at the shallow rocky habitats of the Israeli Mediterranean coast [MSc. dissertation]. Tel Aviv University.
- [20] Spanier E, Lavalli K (1998) Natural history of *Scyllarides latus* (Crustacea: Decapoda): a review of the contemporary biological knowledge of the Mediterranean slipper lobster. *Journal of Natural History*, 32(10-11):1769-86.
- [7] Tsikliras AC, Antonopoulou E, Stergiou KI (2010) Spawning period of Mediterranean marine fishes. *Reviews in Fish Biology and Fisheries*, 20(4):499-538.
- [8] Jakobsen T, Fogarty MJ, Megrey BA, Moksness E (2009) Fish reproductive biology: implications for assessment and management. John Wiley & Sons.
- [9] Hutchings J (2002) Life histories of fish. In: Hart PJ, Reynolds JD, editors. *Handbook of Fish Biology and Fisheries*, Vol. 1 Fish Biology. Oxford: Blackwell Publishing. p. 149-74.
- [10] Abou Shabana NM, Abd El Rahman SH, Al Absawy MA, Assem SS (2012) Reproductive biology of *Argyrosomus regius* (Asso, 1801) inhabiting the south eastern Mediterranean Sea, Egypt. *The Egyptian Journal of Aquatic Research*, 38(2):147-56.
- [11] Al-Absawy MAE (2010) The reproductive biology and the histological and ultrastructural characteristics in ovaries of the female gadidæ fish *Merluccius merluccius* from the Egyptian Mediterranean water. *African Journal of Biotechnology*, 9(17):2544-59.
- [12] Myers RA (2002) Recruitment: understanding density-dependence in fish populations. *Handbook of fish biology and fisheries*, 1:123-48.
- [13] Labropoulou M, Damalas D, Papaconstantinou C (2008) Bathymetric trends in distribution and size of
- [1] אלטיסט דור, שפוני אהוד (2015) מסמך מדיניות למרחב ימי – בישוואל – ים תיכון דוח שלב א' – סקירה וניתוח מצב קיומי. כרך א' עיקרי הממצאים – הדיג ימי. מנהל התקנון – משרד האוצר.
- [2] רוטשילד אלון, שלוץ דורון, זם רועי, הר לב אמרית, ייון נועה, אלחנן אביב (2014) מיפויים לכחות את הענין שאו יושבים עליון – הרפורמה הגדיצה בביולוגיה הדיג בים התיכון. אקלזוניה וסביבה. 1:98-105
- [3] רוטשילד אלון, שלוץ דורון, זם רועי, הר לב אמרית, ייון נועה, אלחנן אביב (2015) הרפורמה לניהול הדיג בים התיכון 2015-2016 – להגנת הטבע (ע"ר).
- [4] Pauly D, Christensen V, Guénette S, Pitcher TJ, Sumaila UR, Walters CJ (2002) Towards sustainability in world fisheries. *Nature*, 418(6898):689-95.
- [5] Arendse CJ, Govender A, Branch GM (2007) Are closed fishing seasons an effective means of increasing reproductive output?: A per-recruit simulation using the limpet *Cymbula granatina* as a case history. *Fisheries Research*. 6;85(1-2):93-100.
- [6] Preikshot D, Pauly D (2005) Global fisheries and marine conservation: Is coexistence possible. In: Norse EA, Crowder LB, editors. *Marine Conservation Biology: The Science of Maintaining the Sea's Biodiversity*. Washington, DC: Island Press; p. 185-97.

- Kinacigil HT (2010) Growth and reproduction of large-scaled gurnard (*Lepidotrigla cavillone* Lacepède, 1801) (Triglidae) in the central Aegean Sea, eastern Mediterranean. *Turkish Journal of Zoology*, 34(4):471-8.
- [35] Soykan O, Ikyaz AT, Metin G, Kinacigil HT (2010) Growth and reproduction of blotched picarel (*Spicara maena* Linnaeus, 1758) in the central Aegean Sea, Turkey. *Turkish Journal of Zoology*, 34:453-459.
- [36] Yeldan H, Avsar D, Ozutok M, Cicek E (2003) Growth and reproduction peculiarities of the picarel (*Spicara smaris* L. 1758) from the Babadilliman bight (Silifke-Icel). EU *Journal of Fisheries and Aquatic Science*, 20:35-42.
- [37] Turkmen M (2003) Investigation of some population parameters of common sole, *Solea solea* (L., 1758) from Iskenderun Bay. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*, 27(2):317-24.
- [38] El Sayed HK Akel, Rizkalla I (2015) A contribution to the fishery biology of an immigrant new species, *Sillago Suezensis* (Golani, Fricke & Tikochinski, 2014) (family Sillaginidae), in the Egyptian Mediterranean waters "off Port Said". *International Journal of Innovative Studies in Aquatic Biology and Fisheries*, (1):38-45.
- [39] Vassilopoulou V, Papaconstantinou C (1992) Age, growth and mortality of the red porgy, *Pagrus pagrus*, *randalli* in the eastern Mediterranean Sea. *Journal of Fish Biology*, 85:394-406.
- [29] Al-Absawy MAE (2010) The reproductive biology and the histological and ultrastructural characteristics in ovaries of the female gadidae fish *Merluccius merluccius* from the Egyptian Mediterranean water. *African Journal of Biotechnology*, 9(17):2544-59.
- [30] Amtyaz KM, Khan MZ, Hashmi MUA (2013) Studies on gonadosomatic index & stages of gonadal development of striped piggy fish, Pomadasys stridens (Forskal, 1775)(Family; Pomadasytidae) of Karachi Coast, Pakistan. *Journal of entomology and zoology study*, 1(5):28-31.
- [31] Hassin S, de Monbrison D, Hanin Y, Elizur A, Zohar Y, Popper DM (1997) Domestication of the white grouper, *Epinephelus aeneus* 1. Growth and reproduction. *Aquaculture*, 156(3-4):305-16.
- [32] Falitas S (1995) Fecundity of sea breams, *Pagellus* spp. from Egyptian Mediterranean, off Alexandria. *Bulletin of Institute of Oceanography and Fisheries*, 21:461-8.
- [33] smen A, smen P, Basusta N (2004) Age, growth and reproduction of Tub Gurnard (*Chelidonichthys lucerna* L. 1758) in the Bay of Iskenderun in the eastern Mediterranean. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*, 28(2):289-95.
- [34] Ikyaz AT, Metin G, Soykan O, Levy Y, Frid O, Weinberger A, Sade R, Adam Y, Kandanyan U (2015) A small fishery with a high impact on sea turtle populations in the eastern Mediterranean. *Zoology in the Middle East*, 61(4):300-17.
- [21] Bottari T, Micale V, Liguori M, Rinelli P, Busalacchi B, Bonfiglio R (2014) The reproductive biology of *Boops boops* (Linnaeus, 1758)(Teleostei: Sparidae) in the southern Tyrrhenian Sea (Central Mediterranean). *Cahiers Biology Marine*, 55(2):281-92.
- [23] Golani D (1994) Niche separation between colonizing and indigenous goatfish (Mullidae) along the Mediterranean coast of Israel. *Journal of Fish Biology*, 45(3):503-13.
- [24] Abdel-Aziz S, Khalil A, Abdel-Maguid S (1993) Reproductive cycle of the common guitarfish, *Rhinobatos rhinobatos* (Linnaeus, 1758), in Alexandria waters, Mediterranean Sea. *Marine and Freshwater Research*, 44(3):507-17.
- [26] Papaconstantinou C, Zenetos A, Vassilopoulou V, Tserpes G (2007) State of Hellenic fisheries. *HCMR*.
- [27] FishBase. World Wide Web electronic publication. (2015) Available from: www.fishbase.org.
- [28] Stern N, Levitt Y, Galil B, Diamant A, Yoke M, Goren M (2014) Distribution and population structure of the alien Indo-Pacific Randall's threadfin bream *Nemipterus*

- [52] Šifner SK, Vrgo N (2004) Population structure, maturation and reproduction of the European squid, *Loligo vulgaris*, in the Central Adriatic Sea. *Fisheries research*, 69(2):239-49.
- [53] Ismen A, Turkoglu M, Yigin CC (2004) The age, growth and reproduction of gray triggerfish (*Balistes capriscus*, Gmelin, 1789) in Iskenderum bay [Turkey]. *Pakistan Journal of Biological Sciences*, 7(12):2135-2138.
- [54] Grandcourt E, Al Abdessalaam T, Francis F, Al Shamsi A (2005) Preliminary assessment of the biology and fishery for the narrow-barred Spanish mackerel, *Scomberomorus commerson* (Lacépède, 1800), in the southern Arabian Gulf. *Fisheries Research*, 76(2):277-90.
- [55] Mylonas CC, Papandroulakis N, Smoukis A, Papadaki M, Divanach P (2004) Induction of spawning of cultured greater amberjack (*Seriola dumerilii*) using GnRH implants. *Aquaculture*, 237(1-4):141-54.
- [56] Voulgaridou P, Stergiou KI (2003) Trends in various biological parameters of the European sardine, *Sardina pilchardus* (Walbaum, 1792), in the Eastern Mediterranean Sea. *Scientia marina*, 67(S1):269-80.
- [57] Palomera I, Olivar MP, Salat J, Sabatés A, Coll M, García A (2007) Small pelagic fish in the NW Mediterranean Sea: an ecological review. *Progress in Oceanography*, 74(2):377-96.
- [46] Radhakrishnan Nair P (1983) Studies on the systematics, biology and fishery of the rainbow sardines, *Dussumieriidae spp.* from Indian waters [PhD dissertation]. India: Cochin University of Science and Technology.
- [47] Tserpes G, Peristeraki P, Somarakis S (2001) On the reproduction of swordfish (*Xiphias gladius* L.) in the Eastern Mediterranean. *Col. Vol. Sci. Pap. ICCAT*, 52(2):740-744.
- [48] Kahraman A, Alicli T, Akayli T, Oray I (2008) Reproductive biology of little tunny, *Euthynnus alletteratus* (Rafinesque), from the north-eastern Mediterranean Sea. *Journal of Applied Ichthyology*, 24(5):551-554.
- [49] Ben Tuvia A (1956) The biology of *Sardinella aurita* with a systematic account of the family Clupeidae of the Mediterranean coast of Israel. *Fisheries Bulletin Haifa*, 7:20-4.
- [50] Viette M, Julianini PG, Ferrero EA (1997) Reproductive biology of scad, *Trachurus mediterraneus* (Teleostei, Carangidae), from the Gulf of Trieste. *ICES Journal of Marine Science: Journal du Conseil*, 54(2):267-72.
- [51] Karlou-Riga C, Economidis P (1997) Spawning frequency and batch fecundity of horse mackerel, *Trachurus trachurus* (L.), in the Saronikos Gulf (Greece). *Journal of Applied Ichthyology*, 13(3):97-104.
- [40] Grubisic L, Mrcelic GJ, Skakelja N, Katavic I, Ticina V, Sliskovic M (2007) Reproductive biology of pink dentex *Dentex gibbosus* (Rafinesque) from the Adriatic Sea, Croatia. *Aquaculture Research*, 38(9):991-1001.
- [41] Cetini P, Soldo A, Dul i J, Pallaoro A (2002) Specific method of fishing for Sparidae species in the eastern Adriatic. *Fisheries Research*, 55(1-3):131-9.
- [42] Kallianiotis AA, Argyri A, Torre M (2005) Age, growth, mortality, reproduction, and feeding habits of the striped seabream, *Lithognathus mormyrus* (Pisces: Sparidae), in the coastal waters of the Thracian Sea, Greece. *Scientia Marina*, 69(3):391-404.
- [43] Osman AG, Akel ESH, Farrag M, Moustafa MA (2011) Reproductive biology of round herring *Etrumeus teres* (Dekay, 1842) from the Egyptian Mediterranean water at Alexandria. *ISRN Zoology*, 2011;1-12.
- [44] Wadie W, Riskalla S, Dowidar N (1988) Maturity of family Sphyraenidae in the southeastern Mediterranean Sea. *Rapp Comm Int Mer Médit*, 31:269.
- [45] Ceyhan T, Akyol O, Ayaz A, Juanes F (2007) Age, growth, and reproductive season of bluefish (*Pomatomus saltatrix*) in the Marmara region, Turkey. *ICES Journal of Marine Science: Journal du*

- seabream *Pagrus auriga* (Sparidae) from the coasts of the Canarian archipelago. *Journal of Applied Ichthyology*, 22(5):430-6.
- [70] Chaoui L, Kara MH, Faure E, Quignard JP (2006) Growth and reproduction of the gilthead seabream *Sparus aurata* in Mellah lagoon (north-eastern Algeria). *Scientia Marina*, 70(3):545-52.
- [71] Koc HT, Cakir D, Aka Z (2002) Age, growth, sex-ratio, spawning season and mortality of annular bream, *Diplodus annularis Linnaeus* (1758) (Pisces: Sparidae) in Edremit Gulf (Aegean Sea). *Pakistan Journal of Biological Sciences*, 5(10):1126-1130.
- [72] Pajuelo JG, Lorenzo JM, Domínguez R, Ramos A, Gregoire M (2003) On the population ecology of the zebra seabream *Diplodus cervinus cervinus* (Lowe 1838) from the coasts of the Canarian archipelago, North West Africa. *Environmental Biology of Fishes*, 67(4):407-16.
- [73] Hammoud V, Saad A (2007) Reproductive biology of *Diplodus vulgaris* (Family Sparidae) in the Syrian coast. *Rapp Comm Int Mer Médit*, 38:495.
- [74] Zaki M, Baghdadi H, El-Gharabawy M, El-Greisy Z (2001) Reproductive biology of *Diplodus sargus* (Family: Sparidae) in the Mediterranean environment. *Rapp Comm Int Mer Médit*, 36:336.
- [75] Whitfield A, Panfili J, Durand J
- [64] Mouine N, Francour P, Ktari M, Chakroun-Marzouk N (2012) Reproductive biology of four *Diplodus species* *Diplodus vulgaris*, *D. annularis*, *D. sargus sargus* and *D. puntazzo* (Sparidae) in the Gulf of Tunis (central Mediterranean). *Journal of the Marine Biological Association of the United Kingdom*, 92(3):623.
- [65] Assem S, El-Serafy S, El-Garabawy M, El-Absawy ME, Kaldus S (2005) Some biochemical aspects of reproduction in female *Trachinotus ovatus* (Carangidae). *Egyptian Journal of Aquatic Research*, 31:315-27.
- [66] Wassef E, El Emry H (1989) Contribution to the biology of bass, *Dicentrarchus labrax* L. in the Egyptian Mediterranean waters off Alexandria. *Cybium*, 13(4):327-45.
- [67] Bariche M, Harmelin-Vivien M, Quignard JP (2003) Reproductive cycles and spawning periods of two Lessepsian siganid fishes on the Lebanese coast. *Journal of Fish Biology*, 62(1):129-42.
- [68] Criscoli A, Colloca F, Carpenteri P, Belluscio A, Ardizzone G (2006) Observations on the reproductive cycle, age and growth of the salema, *Sarpa salpa* (Osteichthyes: Sparidae) along the western central coast of Italy. *Scientia Marina*, 70(1):131-8.
- [69] Pajuelo JG, Socorro J, González JA, Lorenzo JM, Pérez-Peñalvo JA, Martínez I (2006) Life history of the red-banded
- [58] Shuaib N, Ayub Z (2011) Length-Weight Relationship, Fecundity, Sex-ratio and Gonadal Maturation in shrimp scad, *Alepes djedaba* (Forsskal, 1775) landing at the Karachi Fish Harbour, Karachi, Pakistan. *International Fisheries symposium*
- [59] Assem S (2000) The reproductive biology and histological characteristics of pelagic carangid female *Caranx cryos* from the Egyptian Mediterranean Sea. *Journal of Egyptian-German society of Zoology*, 31(C):195-216.
- [60] Afonso P, Fontes J, Morato T, Holland KN, Santos RS (2008) Reproduction and spawning habitat of white trevally, *Pseudocaranx dentex*, in the Azores, central north Atlantic. *Scientia Marina*, 72(2):373-81.n
- [61] Engin S, Seyhan K (2009) Age, growth, sexual maturity and food composition of *Sciaena umbra* in the south-eastern Black Sea, Turkey. *Journal of Applied Ichthyology*, 25(1):96-9.
- [62] Golani D, Ben-Tuvia A (1985) The biology of the Indo-Pacific squirrelfish, *Sargocentron rubrum* (Forsskål), a Suez Canal migrant to the eastern Mediterranean. *Journal of Fish Biology*, 27(3):249-58.
- [63] Kapiris K, Kallias E, Conides A (2008) Preliminary biological data on *Pomadasys incisus* (Osteichthyes: Haemulidae) in the Aegean Sea, Greece. *Mediterranean Marine Science*, 9(2):53-62.

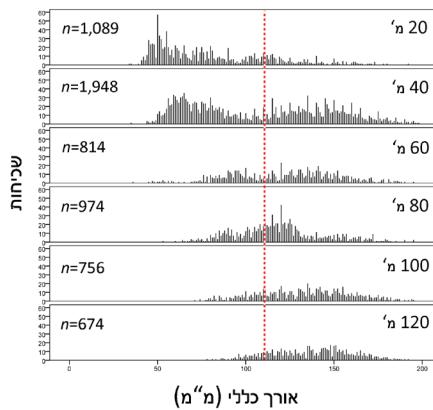
(2012) A global review of the cosmopolitan flathead mullet *Mugil cephalus* Linnaeus 1758 (Teleostei: Mugilidae), with emphasis on the biology, genetics, ecology and fisheries aspects of this apparent species complex. *Reviews in Fish Biology and Fisheries*, 22(3):641-81.

- [76] Hotos G, Avramidou D, Ondrias I (2000) Reproduction biology of *Liza aurata* (Risso, 1810), (Pisces Mugilidae) in the lagoon of Klisova (Messolonghi, W. Greece). *Fisheries research*, 47(1):57-67.
- [77] El-Halfawy M, Ramadan A, Mahmoud W (2007) Reproductive biology and histological studies of the grey mullet, *Liza ramada*, (risso, 1826) in lake Timsah, Suez Canal. *Egyptian Journal of Aquatic Research*, 33(1):434-54.
- [78] Ismen A (2003) Age, growth, reproduction and food of common stingray (*Dasyatis pastinaca* L., 1758) in Iskenderun Bay, the Eastern Mediterranean. *Fisheries Research*, 60(1):169-76.

נספח א'

התפלגות אורכי המינים החשובים לדיג
המכmorות על העומקם השוניים

ורדיית שוננית – *Pagellus erythrinus* – מיון מקומי ממחצחת הספרוסים, בעל טווח עומקם של 0–300 מ' (2), ואורך מינימלי המותר לדיג של 11 ס'מ. מתוך נתוני מדידות של 6,255 פרטיהם נצפה הבדל מובהק בין טווח הגודלים המצווי בין העומקם השונים (ANOVA, $F=333.381$, $p<0.001$) ביחס לשכיחות האורכים של הפרטיהם שנמדדנו בין העומקם השונים, נראה כי בעומקם הרדודים של 20–40 מ' אחוז השל הקטן מהאוריך והמינימלי היה 79.9% – 51.3% – 12.9% מהם היו מתחת לגודל המינימלי (אייר א').

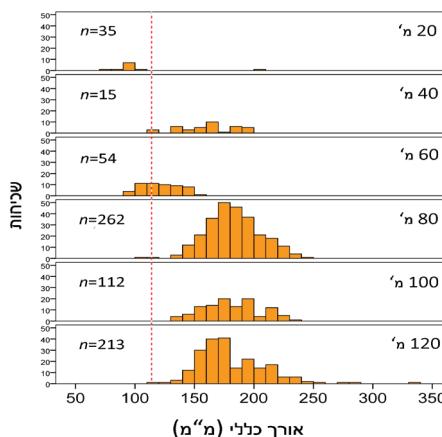

אייר א: התפלגות אורכי הגוף של ורדית שוננית *Pagellus erythrinus* בעומקם השונים.

ח = מספר הפרטים שנמדדנו בכל עומק נתון;
קו מקווקו = הגודל המינימלי המותר לדיג, 110 מ' מ'.

מולית אדומה - *Mullus barbatus* – מין מקומי

משפחה המוליטיים, בעל טווח עומקם של 10–328 מ' (22), ואורך מינימלי המotor לדיג של 11 ס"מ. מתוך נתוני מדידות של 691 פרטים נצפה הבדל מובהק בין טווח הגודלים המצוי One-way ANOVA, בין העומקם השונים, ($F=112.278$, $p<0.001$ בדגימות מהעומקם 100, 80, 40, 120–100 מ' היה מעלה גודל המotor לדיג, מרבית השלל הנמדד עם הפרטים הגדולים ביותר היה מהעומקם 120–80 מ', צפוי מכך זה הנפוץ בעיקר בקרענות החולית בעומקם אלו (איור ג).

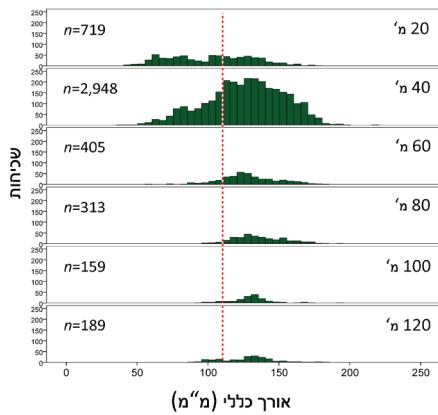

איור ג: התפלגות אורכי הגוף של מולית אדומה *Mullus barbatus* בעומקם השונים.

ח = מספר הפרטים שנמדדנו בכל עומק נתון;
קו מקוקן = הגודל המינימלי המotor לדיג, 110 מ"מ.

גובוס גלילי - *Boops boops* – מין מקומי

משפחה הספרוסיים, בעל טווח עומקם של 0–350 מ' (27), ואורך מינימלי המotor לדיג של 11 ס"מ. מתוך נתוני מדידות של 4,733 פרטים נצפה הבדל מובהק בין טווח הגודלים המצוי One-way ANOVA, בין העומקם השונים (F=129.977, $p<0.001$ הארכרים של הפרטים שנמדדנו בין העומקם השוניים, נראה כי בעומקם הרזרדים של 20–40 מ' אחוז השלל הדקון והאורך המינימלי היה 41.56.4%–24.1% בהתאם. גם כאן נצפתה המנגמה של פרטיהם גדולים בדגימות העומקם, כאשר בעומק 80 מ' נצפה הערך המינימלי של פרטיהם קטנים מהגודל המotor, עם סה"כ 8 פרטים מתוך 313 נמדדים (איור ב).

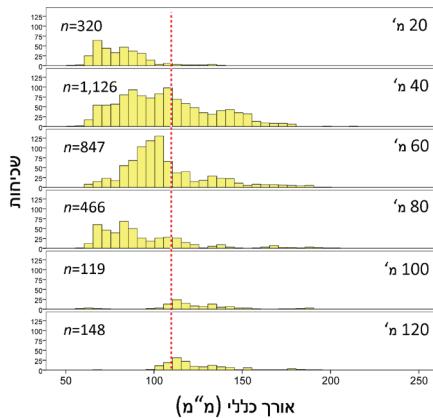

איור ב: התפלגות אורכי הגוף של גובוס גלילי *Boops boops* בעומקם השוניים.

ח = מספר הפרטים שנמדדנו בכל עומק נתון;
קו מקוקן = הגודל המינימלי המotor לדיג, 110 מ"מ.

אופון זהוב-פס *Upeneus moluccensis*

- מין פולש ממוצא אינדו-פסיפי ממשפחת המוליתיים, בעל טווח עומקם של 10–120 מ' (27), ואורך מיניימי המותר לדיג של 11 ס"מ. מותן נתוני מדידות של 3,026 פרטים ונصفה הבדל מובהק בין טווח הגודלים המצווי בין העומקם מובהק לבין טווח הגודלים המצווי (One-way ANOVA, $F=112.278$, $p<0.001$) על אף הבדל זה, נראה כי מרבית הפרטים ברוב העומקם היו מתחת לגודל המותר לדיג. למרות שרוב הפרטים שנמדדו בעומקם 100–120 מ' היו מעל לגודל המיניימי (81.7%–81.5%), הכמות הקטנה יחסית בשל מעידה בהתקאה), הנטה הקטנה ייחסית בשלהם על אף שהמין נפוץ בעיקר בימים רדודים, ככל הנראה בטווח קרקעית של 60–40 מ' (איור ח).

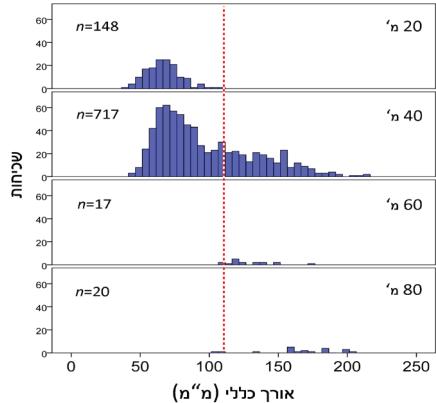

איור ח: התפלגות אורכי הגוף של אופון זהוב-פס *Upeneus moluccensis* בעומקם השונים.

ח = מספר הפרטים שנמדדו בכל עומק נתון;
קו מקוקו = הגודל המיניימי המותר לדיג, 110 מ"מ.

מולית הפסים – *Mullus surmuletus* – מיין

מקומי ממשפחה המוליתיים, בעל טווח עומקם של 5–409 מ' (27), ואורך מיניימי המותר לדיג של 11 ס"מ. מין זה נפוץ במיוחד בעומקם הרדודים ולא נصفה כל דגימות שבוצעו בין 100–120 מ'. מותן נתוני מדידות של 902 פרטים נصفה הבדל מובהק בין טווח הגודלים המצווי בין העומקם (One-way ANOVA, $F=62.785$, $p<0.001$). מספר הפרטים הנמצא בעומקם 160–80 מ' (71–20, בהתקאה) מעיד על כך שהמין נפוץ בעיקר בימים רדודים. יחד עם זאת, בעומק הרדוד של 20 מ' נצפו רק פרטים הקטנים מהגודל המותר לדיג ואילו ב-40 מ', שם נצפו 79.4% מהפרטים של סך כל העומקם, 67.2% מהם היו מעל לגודל הממצואן (איור ד).

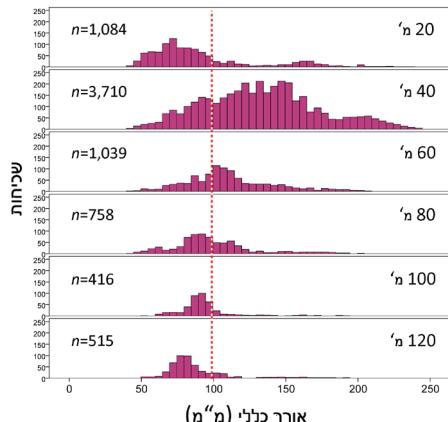
איור ד: התפלגות אורכי הגוף של מולית הפסים *Mullus surmuletus* בעומקם השונים.

ח = מספר הפרטים שנמדדו בכל עומק נתון;
קו מקוקו = הגודל המיניימי המותר לדיג, 110 מ"מ.

ספרוס מצוי – *Pagrus caruleostictus* – מין מקומי משבחת הספרוסיים, בעל טווח עומקם של 1–200 מ' (27), וגודל ממוצע של 50 ס"מ. מין זה מייצג נקודת מחלוקת בין כמה שיטות דייג, ואחר והוא מהויה מין מטרה משותף. חשוב לציין, כי הפרטים הנתפסים בדיג המכמורת הם לרוב פרטיטים צעירים, והמצאים מתחת לגודל הממוצע של המין. הנתונים שבדקתי הכללו מדידות של 948 פרטיטים שנתפסו בעומקם של 20–120 מ' בלבד, כאשר רק 50 פרטיטים מתוכם (5.2%) נאספו מ–40 מ'. כל הפרטיטים שנמדדו היו מתחת לגודל הממוצע של המין, כאשר ממוצע הגודל בשלל היה 12.2 ± 4.9 ס"מ.

ニימי דו-ימי – *Nemipterus randalli* – מין פולש מומצא אינדו-פסיפי משבחת המוליתיים, בעל טווח עומקם של 0–450 מ' (27), ואורך מסחרי מינימלי מוערך של 10 ס"מ. מתוך נתוני מדידות של 7,522 פרטיטים נצפה הבדל מובהק בין טווח One-way ANOVA המצוין בין העומקם ($F=419.639$, $p<0.001$) למין זה, לא מוביל לכך ישר בין עומק הקרענית לגודל הממוצע. יחידות הדיגום בעומקם 40 מ' – 60 מ' היו הייחודיות בו נצפה ממוצע אורכי גדול מהגודל הממוצע המינימי (אייר 1). בשאר העומקם שנבדקו רוב הפרטיטים היו קטנים וחסרי ערך כלכלי. מין זה הוא מין פולש "חדש" יחסית לאגן הלבנט, אך עם שכיחות וחויבות גדולה במיזח לדיג, הסברים אפשריים לפיזור המרחבוי הייחודי שלו באזוריינו ניתנים בעבודה של Stern (2014) ⁽²⁸⁾.

אייר 1: התפלגות אורכי הגוף של נימי דו-ימי *Nemipterus randalli* בעומקם השונים.

ח = מספר הפרטיטים שנמדדו בכל עומק נתון;
קו מקוקו = הגדול המינימי המותר לדיג, 110 מ"מ.

סריול אטלנטי – *Seriola dumerili* – מין

מknומי משפחת הצניניתיים, תועד עד לעומק של 360 מ' ובעל גודל ממוצע של 100 ס"מ⁽²⁷⁾. בדומה לספרוס המצוי, גם מין זה נמצא במחולוקת בין מספר שיטות דיג. מתחם הנזtones של דיג המכמורות שנבדקו, מין זה הופיע רק בעומקים הרדודים של 20–450 מ' ורין בדגימות שבוצעו בחודשי הקיץ, يولאי ואוגוסט. בנוסר, כל 215 הפרטים שננתפסו ונמדדוו היו צעירים, בטוח גדלים של 13–29 ס"מ, קטנים משמעותית מהגודל הממוצע של המין.

נספח ב'

**התפלגות אורך המינים החשובים לדיג
המכמורת ע"פ העומקים השונים**

שם המין:(1) מין מקומי – מצוי אטלנטי / ים-תיכוני; (2) מין פולש – מצוי אינדו-פסיפי / ים-סורי
שיטות דיג:(1) מכתרות; (2) רשותות הקפה; (3) מערכ קרטיסים; (4) חכות מסירה;
(5) רשותות עמידה; (6) דיג רובים; (7) חכות מהחוח; (99) כל השיטות
חשיבות שלל וערך לק"ג:(+++) נמור; (+) בינוני; (+++) גבוה

שם המין	שם מדעי	שיטות דיג	חשיבות שלל לק"ג	ערך לק"ג	עונת הרבייה – ע"פ ערכי-ISI				התחלה	אזור המחקה	מקור	מקור נתוני הרבייה	
					סור	שייא	וונאי	אפריל					
אופון חום-פס ²				+++	+++				(23)	אגן הלבנט – ישראל	אוקטובר	יוני	אפריל
אופון צהוב-פס ²				+++	+++				(23)	אגן הלבנט – ישראל	אוקטובר	יולי	אפריל
בקלה ים-תיכונית ¹				+++	+				(29)	אגן הלבנט – מצרים	מרץ	וונאי	אפריל
גובוס גיליוי ¹				++	+++				(22)	אגן הלבנט – לבנון	מרץ	מאי	פברואר
גממיתי הפסים ²				+	+				(30)	אוקיאנוס ההודי – פקיסטן	ספטמבר	נובמבר	פברואר
דקר המכמורת ¹				+++	+				(31)	אגן הלבנט – ישראל	יולי	יוני	פברואר
ורדיית שושניות ¹				++	+++				(15)	אגן הלבנט – ישראל	מאי	מאי	אפריל
ורדית קמורה ¹				+	++				(32)	אגן הלבנט – מצרים	דצמבר	נובמבר	דצמבר
טריגלה שחורה ¹				+	+				(33)	אגן הלבנט – מפרץ איסקנדرون	דצמבר	מאי	דצמבר
טריגלה ים-תיכונית ¹				+	+				(34)	אגן הלבנט – הים האגאי	פברואר	יוני	פברואר
מוליות אדומה ¹				+++	+++				(23)	אגן הלבנט – ישראל	מאי	מרץ	פברואר
מוליות הפסים ¹				+++	+++				(23)	אגן הלבנט – ישראל	וונאי	אפריל	פברואר
מוסר מלוכותי ¹				+++	+++				(10)	אגן הלבנט – מצרים	וונאי	אפריל	אפריל
מיון הכתם ¹				+	++				(35)	אגן הלבנט – הים האגאי	מרץ	מרץ	פברואר
מיון שלוח ¹				+	++				(36)	אגן הלבנט – הים האגאי	מרץ	מרץ	פברואר
ניימי דו-ימוי ²				+++	+++				(15)	אגן הלבנט – ישראל	ספטמבר	מאי	אפריל
סולית מצויה ¹				+++	+				(37)	אגן הלבנט – מפרץ איסקנדرون	מאי	אפריל	אפריל
סילגו נודד ²				+	++				(38)	אגן הלבנט – מצרים	ספטמבר	ספטמבר	ספטמבר
ספרוס שווה-קוצים ¹				+	+				(39)	אגן הלבנט – הים האגאי	וונאי	מרץ	פברואר
שיןן החוט ¹				+++	++				(40)	הים האדריאתי	אוקטובר	אוגוסט	ספטמבר
שיןן הניבים ¹				+++	+				(41)	הים האדריאתי	מאי	אפריל	אפריל
שיןן מסורטט ¹				+++	+++				(42)	אגן הלבנט – הים האגאי	ספטמבר	יולי	מאי

שם המין:(1) מין מקומי – מוצא אטלנטי / ים-תיכוני; (2) מין פולש – מוצא
איינדו-פסיפי / ים-סורי
שיטת דייג:(1) מכתרות; (2) רשתות הקפה; (3) מערכ קרטיסים; (4) חכות מסירה;
(5) רשותות עמידה; (6) דיג ורובים; (7) חכות מהוחך; (99) כל השיטות
חוויות בשלל וערך לק"ג:(+ נמוך; +(+) בינוני; (+++) גבוה)

שם המין	שם מדעי	שיטות דייג	חוויות בשלל	ערך לק"ג	הו תקופה	סור	שייא	מאי	דצמבר	מקור	אזור המחקר	מקור נתוני הרבייה
אטטרומאוס כל-ימוי ²	<i>Etrumeus golanii</i>	1,2	++							(43)	אגן הלבנון – מצרים	
אספירהנה מליטה ²	<i>Sphyraena chrysotaenia</i>	1,2,3,5	+++							(44)	אגן הלבנון – מצרים	
גומבר טורפני ¹	<i>Pomatomus saltatrix</i>	99	++							(45)	אגן הלבנון – ימת מרמרה	
דוסמר מצוי ²	<i>Dussumieria elopsoides</i>	1,2	++							(46)	אוקיאנוס הודי – הודו	
דג החרב ¹	<i>Xiphias gladius</i>	3,4	+++							(47)	אגן הלבנון – הים האגאי	
טונית אטלנטית ¹	<i>Euthynnus alletteratus</i>	2,3,4,5,6	+++							(48)	אגן הלבנון – טורקיה	
סਰית דקה ¹	<i>Sardinella aurita</i>	1,2,5	+++							(49)	אגן הלבנון – חופי ישראל	
טרוכון ים-תיכוני ¹	<i>Trachurus mediterraneus</i>	1,2,5	+++							(50)	אגן המערבי – איטליה	
טרוכון רוחב-מגוניים ¹	<i>Trachurus trachurus</i>	1,2,5	++							(51)	אגן הלבנון – הים האגאי	
לוולגו שקו ¹	<i>Loligo vulgaris</i>	1	+++							(52)	הים האדריאטי	
נצרון ים-תיכוני ¹	<i>Balistes capriscus</i>	99	+							(53)	אגן הלבנון – מפרץ איסקנדرون	
סקומברן זרי ²	<i>Scomberomorus commerson</i>	99	+++							(54)	אוקיאנוס הודי – דרום הים הערבי	
סרויל אטלנטי ¹	<i>Seriola dumerilii</i>	99	+++							(55)	אגן הלבנון – הים האגאי	
סרדין צפוני ¹	<i>Sardina pilchardus</i>	1,2	+							(56)	אגן הלבנון – הים האגאי	
סמן רנן ראלס ¹	<i>Decapterus russelli</i>	1,2,5	++							(15)	אגן הלבנון – חופי ישראל	
עפין (אנשובי) ¹	<i>Engraulis encrasiculus</i>	1,2	++							(57)	אגן המערבי – ברצלונה	
צנינון דו-ים ²	<i>Alepes djedaba</i>	1,2,5	++							(58)	אוקיאנוס הודי – פקיסטן	
צנינית אטלנטית ¹	<i>Caranx cryos</i>	99	+++							(59)	אגן הלבנון – מצרים	
צנינית שיננית ¹	<i>Pseudocaranx dentex</i>	99	+++							(60)	מע' האוק' האטלנטי – אזרוים	
קווילס כל-ימי ¹	<i>Scomber colias</i>	1,2,5	++							(17)	אגן הלבנון – חופי ישראל	

שם המין: (1) מין מקומי – מצוי אטלנטי / ים-תיכוני; (2) מין פולש – מצוי אינדו-פסיפי / ים-סורי
שיטות דייג: (1) מכתרות; (2) רשותות הקפה; (3) מערכ קרטיסים; (4) חכות מסירה;
(5) רשותות עמידה; (6) דיג רובים; (7) חכות מהוחך; (99) כל השיטות
חשיבות בשלל וערך לק"ג: (+) נמוך; (++) בינוני; (+++) גבוה

שם המין	שם מדעי	שיטות דייג	חשיבות בשלל	ערך לק"ג	התחלת	סור	שייא	יולי	יוני	יולי	מקור	אזור המחקר	מקור נתוני הרבייה	עונת הרבייה – ע"מ ערכי-ISI-GSI											
אובלד שחור-זנב ¹	<i>Oblada melanura</i>	5,7	++	++							(41)	הים האדריאטי	הים הלבניט – ים שחוז												
אווכ גודל-קוץ ¹	<i>Sciaena umbra</i>	7-3,5	+++	++							(61)	גן הלבניט – ים שחוז													
ברקן אדום ²	<i>Sargocentron rubrum</i>	4,5	+	++							(62)	גן הלבניט – ישראל	גן הלבניט – הים האגאי												
גממית ים-תיכונית ¹	<i>Pomadasys incises</i>	1,5	+	+							(63)	גן הלבניט – הים האגאי	גן הלבניט – ישראל												
דוקרנית אדומה ¹	<i>Mycteroperca rubra</i>	6-4	+++	+++							(19)	הים האגאי													
דוקר אלכסנדרוני ¹	<i>Epinephelus costae</i>	5,6	+++	+							(19)	גן הלבניט – ישראל													
דוקר הסלעים ¹	<i>Epinephelus marginatus</i>	6-4	+++	+++							(19)	גן הלבניט – ישראל													
חדרון אזרוי ¹	<i>Diplodus puntazzo</i>	7-5	+	+							(64)	הים-תוניסיה	מפרץ גאבס – תוניסיה												
כחולון ים-תיכוני ¹	<i>Trachinotus ovatus</i>	2,5,7	++	++							(65)	גן הלבניט – מצרים													
לברך חלק ¹	<i>Dicentrarchus labrax</i>	7-5	+++	++							(66)	מרץ	פברואר	דצמבר	ספטמבר	דצמבר	ספטמבר	אוגוסט	יולי	יוני	יולי	מקור	אזור המחקר	נתוני הרבייה	עונת הרבייה – ע"מ ערכי-ISI-GSI
סיכון הודי ²	<i>Siganus luridus</i>	5,7	+	+++							(67)	הים האגאי													
סיכון משויש ²	<i>Siganus rivulatus</i>	1,5,7	+	+++							(67)	הים האגאי													
סלפיט צהובת-פסים ¹	<i>Sarpa salpa</i>	7-5	++	++							(68)	הים-תיכון – איטליה													
ספרוס הפסים ¹	<i>Pagrus auriga</i>	5,6	+++	+							(69)	אוקיאנוס אטלנטי – קרנרים													
ספרוס זהוב ¹	<i>Sparus aurata</i>	7-1,4	++	+++							(70)	הים-תיכון – אלג'יריה													
סרגוס הטבעתי ¹	<i>Diplodus annularis</i>	1,5	++	++							(71)	הים האגאי													
סרגוס הפסים ¹	<i>Diplodus cervinus</i>	7-1,5	++	+++							(72)	הים האגאי													
סרגוס כתפי ¹	<i>Diplodus vulgaris</i>	7-1,5	++	+++							(73)	הים האגאי													
סרגוס מסוטט ¹	<i>Diplodus sargus</i>	7-1,5	++	+++							(74)	הים האגאי													
קייפון גודל-ראש ¹	<i>Mugil cephalus</i>	7-5	++	++							(75)	הים האגאי													
קייפון זהוב ¹	<i>Liza aurata</i>	7-5	++	+							(76)	הים האגאי													
קייפון טובר ¹	<i>Liza ramada</i>	7-5	++	+							(77)	הים האגאי													

נספח ה'

רשימת ערכי הטבע המוגנים הימיים
הריגשים לדיג לא מבוקר

שם המין:

שיטת דיג: (1) מכמורת; (2) רשותות הקפה; (3) מערכ קרטיסים; (4) חכות מסירה;

(5) רשותות عمידה; (6) דיג רובים; (7) חכות מהחוח; (99) כל השיטות

חסיבות בשלל וערך לק"ג: (+) נמוך; (++) בינוני; (+++) גבוה

שם המין	שם מדעי	שכיחות בשלל	ערך לק"ג	عونת הרבייה	התחלת	סור	יולי	מאי	מרץ	אפריל	מאי	יוני	אוגוסט	אוגוסט	ما依	יוני	מאי	מרץ	אפריל	מאי	יוני	יולי	ספטמבר	מקור	מקור נתוני הרבייה	אזור המחקר
גיטרן מובהך	<i>Rhinobatos rhinobatos</i>	+	+																				(24)	ספטמבר	אגן הלבנט – מצרים	
סוריון חד-אקי	<i>Dasyatis pastinaca</i>	+	+																				(78)	ספטמבר	אגן הלבנט – מפרץ איסקנדיון	
כפ גושמני	<i>Scyllarides latus</i>	+++	+																				(20)	מרץ	אגן הלבנט – ישראל	
צב ים חום	<i>Caretta caretta</i>	-	+																				(21)	אוגוסט	אגן הלבנט – ישראל	
צב ים ירושן	<i>Chelonia mydas</i>	-	+																				(21)	אוגוסט	אגן הלבנט – ישראל	

THE REPRODUCTION SEASONALITY OF THE COMMERCIAL MARINE FAUNA AT THE ISRAELI COASTS - ITS TEMPORAL AND SPATIAL DISTRIBUTION.

Recommendations For A Sustainable Fisheries Management To Protect The Local Fauna And Ecosystem

Nir Stern

Abstract

Characterizing the reproductive biology of fishes is regularly determined using several parameters, such as fish size at sexual maturity, fecundity estimations and evaluation of the exact reproduction season. One of the most available parameters for evaluating reproduction season is the Gonado-Somatic Index (GSI), ie, the relative weight of the gonads in relation to total fish weight.

In this report, I have summarized the GSI values of the entire commercial marine fauna of the Israeli coast, in an attempt to define the optimal time of the year to implement a sustainable fisheries management. The data for this report have been carefully collected from previous scientific studies, focusing mainly on studies from the Levant Basin. The analyses applied here were based on the maximum GSI values, as it was indicated in the relevant studies. Each of the investigated species has been also characterized by its main

fishing method, its prime natural habitat and economical parameters such as value per kg and importance. In addition to reproductive temporal variabilities, this report has dealt also with spatial distribution of the fauna, in an attempt to designate the geographic areas in which the bycatch composition is higher, such as nursery areas for the juvenile populations. Additional focus has been given to protected species, such as chondrichthyes species and the local marine turtles.

The recommendations raised in this report have been therefore divided into several subjects: regarding temporal distribution, it was recommended in this report to imply a comprehensive fishing moratorium throughout the reproduction season in the Levant, from April to July. A shorter period of fishing cessation of three months is also proposed, excluding the month of July. Two additional months of bottom-trawl moratorium are proposed through July and August, to maximize the survival rates of the young populations of the indigenous commercial species during their recruitment stage.

Regarding spatial distribution, it was shown in this report that the sandy-bottoms shallower than 40 m contained high proportions of bycatch, comprised mainly of commercial juvenile specimens and non-commercial invasive species. It is therefore suggested to limit bottom-trawl activity to a minimum of 40 m depth. Last, a spatial limit of one mile from the coastline is strongly recommended for the purse-seiners fleet. •